

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

Žena – suodgojiteljica za duhovna zvanja

Naslovnica:

Sa susreta hrvatskih žena u Frommernu kod Balingena; snimio: A. Polegubić

ZIVA ZAJEDNICA lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen katholischen Gemeinden in Deutschland
www.zivazajednica.de
60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824
E-Mail:

zivazajednica@kroatenseelsorge.de
delegatur@kroatenseelsorge.de

Izdavač/Herausgeber:
Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
P. Josip Bebić

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:
P. Josip Bebić, Željka Čolić,
Stjepan Herceg,
Marija Lovrić-Holanda,
dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout &
Bildbearbeitung:
Ljubica Markovica-Baban

Preplate i narudžbe/Bestellungen:
Ana Drežnjak

Tisk/Druck:
DENONA d.o.o., Zagreb

Godišnja preplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: e 16,-
za ostale europske zemlje: e 22,-
za prekomorske zemlje: e 35,-

Bankverbindung:
Konto Nr.129072 (BLZ 500 502 01),
bei der Frankfurter Sparkasse
IBAN:

DE96 5005 0201 0000 1290 72
SWIFT-BIC: HELADEF1822

Zadnja stranica:
Zalazak sunca snimljen iz Zadra;
snimio: A. Polegubić

AKTUALNO

BANJA LUKA

Fra Marko Semren banjolučki pomoćni biskup

Papa Benedikt XVI. imenovao je 15. srpnja fra Marka Semrena pomoćnim banjolučkim biskupom. Fra Marko Semren član je Franjevačke provincije Bosne Srebrene, docent je na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu i gvardijan franjevačkog samostana Gorica/Livno. Kao biskupu, Sveti Otac dodijelio mu je naslovnu biskupiju Abaradira. Papinu odлуku o imenovanju pomoćnoga banjolučkog biskupa u katedrali Sv. Bonaventure u Banjoj Luci pročitao je apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini nadbiskup Alessandro D'Errico. Bilo je to na kraju svečane mise u povodu blagdana zaštitnika banjolučke katedrale, čime je ujedno završeno zasjedanje Biskupske konferencije BiH.

„Zasigurno, biskupsko imenovanje fra Marka važan je događaj ne samo za Banju Luku, nego i za Crkvu u Bosni i Hercegovini. Važan je za biskupiju i za mons. Komaricu, iz poznatih motiva. Ali važan je i za Biskupsku konferenciju, koja će imati novog člana; i štoviše, redovničkog člana, kao znak priznanja za ulogu koju su redovnici, a posebno franjevci, imali i imaju u životu Crkve u Bosni i Hercegovini“, rekao je nuncij, i dodao kako je imenovanje važno i za sve redovnike i redovnice u BiH“.

Fra Marko Semren rođen je 9. travnja 1954. godine u Biloj kraj Livna u Banjolučkoj biskupiji. Nakon položenih svečanih zavjeta 13. travnja 1980., zaređen je za svećenika 29. lipnja 1981. godine. Studirao je na Papinskom Sveučilištu Antonianum u Rimu. Magistrirao je 1985. te doktorirao godinu poslije na temu franjevačke duhovnosti i njezine prisutnosti među Hrvatima u Bosni i Hercegovini.

„Imenovanje pomoćnog biskupa nije novost u ovoj mjesnoj Crkvi. I ra-

niji ordinariji imali su pomoćne biskupe“, potvrdio je banjolučki biskup Franjo Komarica, koji je i sam bio pomoćni biskup mons. Alfredu Pichleru od 1985. do 1989. godine. Sada je i njemu kao ordinariju potrebna pomoć, te je od Svetog Oca tražio pomoćnog biskupa: „Kako je moje zdravlje narušeno, a obaveze se nisu smanjile, ne samo u biskupiji – koja je poderana i treba je izgrađivati duhovno i materijalno novim snagama, a svi smo mi dobrano ratom i poraćem istrošeni fizički i psihički, također tu su i obveze koje imam kao predsjednik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine – tražile su od

mene da poduzmem nešto kako svećeništvo i pastva ne bi trpjeli“, rekao je biskup i dodao: „Zahvalan sam Svetome Ocu, Svetoj Stolici koji su imali razumijevanja za našu vrlo dramatičnu situaciju u mnogim pogledima i da su, evo, u osobi fra Marka Semrena, jednoga doista profiliranoga Božjeg čovjeka, svećenika i redovnika, podarili našoj biskupiji dragocjenu pomoć.“

Kako je za HKR rekao biskup Komarica, „imenovanje pomoćnog biskupa smatra i priznanjem unutarcrkvenom jedinstvu. To je ujedno veliko priznanje našem nastojanju ovdje da budemo jedinstveni dijecezanski i redovnički kler, da dišemo istim ritmom, te da rame uz rame i u ratu i poraću, kako se to kaže, 'oremo Božju njivu'.“

Franjevačka provincija Bosna Srebrena do sada je dala 49 biskupa, a fra Marko Semren pedeseti je biskup iz te zajednice. S područja Banjolučke biskupije Katolička Crkva sada ima četiri biskupa: mons. Berislava Grgića u Norveškoj, kardinala Vinka Puljića u Sarajevu, mons. Franju Komaricu i danas imenovanog pomoćnog biskupa Marka Semrena.

Snimka: www.bosniasrebrena.ba

IKA/KTA

● FROMMERN KOD BALINGENA:

Susret
hrvatskih
žena

str. 6

● IZ CRKVE U SVIJETU:

Majka
Tereza –
svetica
stoljeća

str. 4

● ZADAR, 18.–23. SRPNJA 2010.:

II. hrvatske
svjetske
igre

str. 10

IZ CRKVE U DOMOVINI:

Spomen na žrtve totalitarnih sustava

„Misom zadušnicom molimo za sve žrtve totalitarnih režima u 20. stoljeću – to su žrtve nacizma, fašizma i komunizma“, rekao je biskup Vlado Košić.

..... 5

KRŠĆANI U SUVREMENOM SVIJETU:

Sakramenti u ljudskom životu

Božju „otajstvenu“ prisutnost prepoznamo u njegovim „čudesnim djelima“ spasenja i oslobođenja.

..... 12

SVIJET MLADIH – JUGENDWELT:

Kako je to glupo!

Pušenje štetni zdravlju!

..... 23

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

P. Josip Bebić: Dank sei dir und Lob, o Herr!

Dr. Konrad Zdarsa – neuer Diözesanbischof von Augsburg

Johannes zu Eltz neuer Stadtdekan in Frankfurt am Main

..... 13-14

● Tijekom II. svjetskih igara u Zadru više je puta istaknuta velika uloga Crkve, koja je uvijek pratila i prati Hrvate u svijetu. ||

Medijski zapostavljena dijaspora

Po vrednotama molitve i rada poznati smo u svijetu gdje vaši roditelji nisu samo primali. Oni su mnogo dali: svoj rad i molitvu, vjeru i kulturu. Prošao sam cijeli svijet gdje žive Hrvati i slušao što drugi govore o nama. Budite glasnici naših vrlina, a imajte oko prihvatići i vrline naroda i kraja u kojem živate, rekao je biskup Mile Bogović mladima u povijedi na otvorenju II. hrvatskih svjetskih igara, održanih u Zadru od 18. do 23. srpnja. „Narod je rudnik dobrote. Koja li je dobrota raspršena u svijetu kod pojedinaca i skupina, a da se o tome uopće ne zna, ne piše, ne govori“, upozorio je mons. Bogović, dodavši da se narod može zavesti i učijeniti, često je poput ovača bez pastira. „Na odnosu iseljene i domovinske Hrvatske i vraćanju Hrvata odakle su otišli može nastati puno lijepog i korisnog za potomke iseljenika. Iskustva iz inozemstva mogu obogatiti našu sadašnjost. Mi se tome još učimo“, dodao je mons. Bogović.

Na igrama je nastupilo 750 sportaša iz 24 zemlje, a mnogi od njih su po prvi put posjetili domovinu svojih predaka. Ta po svemu hvaljena inicijativa, koje su pokrovitelji i Ministarstvo vanjskih poslova RH, Hrvatski olimpijski odbor i Zadarska nadbiskupija, posebno povezuje mlade Hrvate iz svijeta s mladima iz domovine. Igre su svojevrsni kongres Hrvata izvan Hrvatske i Hrvata u Hrvatskoj, kako ih je nazvao ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu vlč. Ante Kutleša. Tijekom igara više je puta istaknuta velika uloga Crkve, koja je uvijek pratila i prati Hrvate u svijetu.

Ono što je ipak nedostajalo, jest veća prezentnost igara u domaćim medijima. I nije to prvi put što domovinski mediji nedovoljno pozornosti posvećuju hrvatskim dijasporским temama. Dakako, da bi u tom smislu trebalo više činiti. A mlađi okupljeni na igrama most su između domovine njihovih predaka i zemalja u kojima žive i djeluju. **Urednik**

Iz delegatovog Duhovnog poticaja

Hvala ti i slava, Bože!

Cijenjene čitateljice i čitatelji!

Jedna od lijepih i važnih kreposti je krepstvo zahvalnosti. Mnogi kršćani zahvaljuju Bogu svakodnevno za sve milosti kojima ih Bog obdaruje. U gotovo svakoj situaciji, u razgovoru, na njihovim usnama je riječ zahvalnost. Oni svojim zahvaljivanjem priznaju Božju stvoriteljsku moć i dive se divnim Božjim djelima. Samo letimičnim pogledom na Isusov život zapazit ćemo njegovu zahvalnost prema Ocu. Isus je zahvaljivao Ocu u gotovo svakoj prigodi: prije učinjenih čudesa i nakon njih, pri gozbama, susretima, molitvama, opasnostima. Na posljednjoj večeri, prije nego je ustanovio euharistijski sakrament, uzeo je u ruke vino i kruh i prije nego ih je podijelio apostolima, izrekao je hvalu Ocu. Isus, njezini apostoli i cijela Crkva Božja zahvalni su Bogu Ocu na svim njegovim dobročinstvima. Mnogi kršćani, osobito redovnici i svećenici, svakodnevno iskazuju hvalu, čast i

slavu Presvetom Trojstvu u osobnim i javnim molitvama: biblijskim i crkvenim molitvama, psalmima, hvalospjevima, himnima. Zašto treba zahvaljivati Bogu? U tomu nas poučava sv. Pavao u svojim poslanicama. On prvotno zahvaljuje Bogu po Isusu Kristu za sve koji su povjerovali u Evandelje, koje je „sila Božja za spasenje svakomu vjerniku“. Prigovara bezbožnicima i nepravednicima koji nisu iskazali Bogu ni slavu ni zahvalnost i čak im prijeti gnjevom Božjim (usp. Rim 1), a kršćane zaklinje često Evandeljem da ostanu čvrsti u vjeri da je Bog Isusa uskrisio od mrtvih. Poživa ih da odbace zlo i zamrže ga i da prijanaju uz dobro. Čak ih poziva da blagoslivljuju one koji ih progone i moli ih da nikomu ne vraćaju zlo za zlo!

Nadalje Pavao neprestano zahvaljuje za braću kršćane i na milosti Božjoj koja im je dana u Kristu Isusu.

Vaš fra Josip Bebić, delegat

Papu ne vole, Majku Terezu obožavaju?

I dok Papu sustavno napadaju, opća Crkva se po cijelome svijetu krajem kolovoza spominjala svete žene, Majke Tereze iz Kalkute.

Ono što svaki dobromjeran i pošten čovjek već dugo vremena primjećuje i zna, sada su potvrdili i sami novinari. A to je činjenica da se papu Benedikta XVI. sustavno napada, posebno u medijima. Mnogi nisu zaboravili da se jedan talijanski list dan nakon njegovog izbora za poglavara Katoličke Crkve vrlo bezobrazno poigrao riječima na naslovnicu: „Pastore tedesco“, što prevedeno znači (doduše, u benignom smislu) „njemački pastir“, čime bi se moglo aludirati da je novi Papa porijeklom Nijemac, a ujedno i pastir Katoličke Crkve. Ali taj se izraz u talijanskoj koristi i za vrstu psa – njemačkog ovčara i većina je ljudi prepoznala tu bezobraznu aluziju talijanske novine. Riječ je bila o komunističkom dnevniku „Il Manifesto“ koji je 20. travnja 2005. godine na naslovni objavio papinu fotografiju s navedenim naslovom. Nakon nekoliko dana dva su venecijanska odvjetnika podnijeli tužbu sudu u Rimu zbog vrijedanja katoličke vjere, kao i zbog izravnoga teškoga vrijedanja Pape usporedbom sa psom.

Ovo je bio samo prvi u nizu sustavnih napada na Papu. Prema pišanju dvojice vatikanskih dopisnika ko je više nego jasno, izvještava austrijska agencija Kathpress 25. kolovoza. Naime, dva su talijanska novinara – Andrea Tornielli i Paolo Rodari napisali knjigu u kojoj analiziraju ključne ili „vruće“ teme s kojima se Sveti Otac dosada morao suočavati u tijeku svoga pontifikata, ali i ulogu medija u načinu i pristupu njegova osobi i djelovanju. Njihov je zaključak da je Benedikt XVI. sustavno izložen napadima međunarodnih medija. Njima se razne strane koriste da bi prenosile „negativne predrasude“ o svemu onome što Papa kaže, a time se „na marge“ gura njegova poruka i njegove inicijative. Knjiga „Napad na Ratzinger“ (Attacco a Ratzinger) objavljena je 25. kolovoza u Italiji. Iza tih napada ne stoji nikakva ureda ili nekakva „režija mračnih sila“, zaključuju novinari, premda je očito da neke skupine koriste napade na Papu zbog osobnih interesa ili zbog interesa svojih struja koje žele diskreditirati Sve-

toga Oca, ali i oslabiti moralni autoritet Katoličke Crkve.

Vatikanski dopisnici Tornielli (novinar dnevnika „Il Giornale“) i Rodari („Il Foglio“) u knjizi koju je objavila izdavačka kuća „Piemme“, na 315

Majka Tereza je bila svetica stoljeća

stranica, analiziraju velike rasprave i vruće teme pontifikata Benedikta XVI. Knjigu započinju raspravom koju je izazvao govor Benedikta XVI. u Regensburgu, kada su mediji Papu napadali zbog „politički nekorektnih izjava o Muhamedu“, pri čemu su rijetki istinito izvijestili da je Papa navodio izravne riječi osnivača islamske vjeroispovijesti. Isto tako, u knjizi obrađuju slučaj imenovanoga varšavskoga nadbiskupa Stanisława Wielgusa koji se morao povući s nadbiskupske stolice jer je bio optužen za suradnju s komunističkim tajnim službama u Poljskoj, sve do otvorenosti prema sljedbenicima preminuloga biskupa Marcela Lefebvrea, među kojima je i biskup Williamson koji je zanijekao postojanje i strahotu holokausta.

Vrlo detaljno se autori Tornielli i Rodari bave novim skandalom u Katoličkoj Crkvi, koji se „razbuktao“ početkom ove godine: riječ je o svećenicima pedofilima i o spolnom zlostavljanju maloljetnika. U oči upada da su napadi na Papu vrlo često počinjali nakon važnih vatikanskih odluka, primjećuju autori. Pedofilski skandal dobio je „udarne termine“ i naslovnice novina nekoliko tjedana nakon što su za

papu Piju XII. priznate junačke kreposti, što je još jedan korak u njegovom proglašenju svetim. Prigovori, pa čak i poziv da Papa odstupi ili pokušaji da ga se strpa u zatvor, bez sumnje su se povećali. Jednom se poglavaru Katoličke Crkve prigovara da se nejasno izražava, a drugi puta pak da „griješi“ u komunikaciji. Potom se netko sjeti i izjaviti – a mediji odmah prenesu i protumače – da nedovoljno koordinira Rimsku kuriju ili pak da oko sebe okuplja „neprikladne suradnike“. Jednako su tako dokazali da napadi na Papu – rimskoga biskupa – većinom dolaze „izvana“, ali i iz same Crkve.

Blaženica na putu svetosti

I dok Papu sustavno napadaju, opća Crkva se po cijelome svijetu krajem kolovoza spominjala svete žene, Majke Tereze iz Kalkute, i u hrvatskoj narodu jako dobro poznate i prisutne osnivačice Misionarki ljubavi. Majka Tereza bila je svetica stoljeća. Tu činjenicu ističu jednodušno i oni koji nisu vjernici i oni koji pripadaju drugim vjerskim i religijskim zajednicama. Njezin život nije bio prožet mnogim riječima, ali je bio satkan od velikodušnih djela kojima je pokazivala svu ljepotu Božje ljubavi. Ponavljala je da zbog sebe ne bi mogla raditi s najbijednjima, najsironašnjima, s guševcima, u stalnoj opasnosti po vlastito zdravlje i život, ali to radi zbog Njega – zbog Krista. Njezina „Noć duše“ svjedočanstvo je neprestanoga traganja za Bogom, a odluka Vatikana da objavi i javnosti pruži te dokumente koji govore o njezinu dugogodišnjoj duhovnoj muci i patnji vrlo hrabro. Dok je osjećala i mislila da je Bog daleko, da ju je ostavio, još je u njoj više jačala čežnja za njim, te tako spada u one velike mistike i svece Crkve koji su se suočavali s istim fenomenom, poput sv. Terezije iz Lisieuxa. Majka Tereza rođena je 27. kolovoza 1910. u Skopju, koje je tada bilo pod vlašću Otomanskog carstva. Umrla je u Kalkuti 5. rujna 1997. Blaženom ju je već 19. listopada 2003. – samo šest godina nakon smrti – proglašio papa Ivan Pavao II. M.K.

Spomen na žrtve totalitarnih sustava

„Misom zadušnicom molimo za sve žrtve totalitarnih režima u 20. stoljeću – to su žrtve nacizma, fašizma i komunizma”, rekao je sisački biskup Vlado Košić.

U organizaciji Obiteljskog centra Filozofsko-teološkog instituta Družbe Isusove na zagrebačkom Jordanovcu održana je 39. obiteljska ljetna škola s temom „Suvremena obitelj u potrazi za svojim identitetom“. Otvorenju škole nazočili su i izaslanik zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića pomoći biskup Valentin Pozaić, biskupski vikar za grad Zagreb mons. Zvonimir Sekelj, predstavnici Ministarstva obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti, kao i (nad)biskupijski povjerenici za obiteljski pastoral. Kroz predavanja je istaknuto da kršćanska obitelj nije danas izgubila svoj identitet, nego ga želi učvrstiti i želi živjeti u novim okolnostima.

Katehetska ljetna škola za vjeroučitelje osnovnih škola s temom „Roditelji i njihova suodgovornost u odgojno-obrazovnom sustavu kroz prizmu vjeronauka u školi“ održana je u Splitu u načnosti oko 400 vjeroučitelja, dok je s istom temom održana katehetska škola u Zagrebu za vjeroučitelje srednjih škola.

Službena Hrvatska za-bašuruje žrtve komunizma

Misu za sve žrtve totalitarnih režima 20. stoljeća predvodio je sisački biskup Vlado Košić 23. kolovoza u katedrali u Sisku. „Misom zadušnicom molimo za sve žrtve totalitarnih režima u 20. stoljeću – to su žrtve nacizma, fašizma i komunizma“, rekao je biskup Košić. Nazočne je podsjetio da je protekle godine Europski parlament proglašio dan 23. kolovoza Europskim danom spomena, te pozvao sve narode u Europi da se tog dana sjete svih žrtava koje su prouzročila ta „tri velika zla“ proteklog stoljeća, kako ih je nazvao sluga Božji papa Ivan Pavao II. „Ipak, posebno je potrebno isticati žrtve komunizma, kao što to traži i Rezolucija Europskog parlamenta od 2. travnja 2009., budući da se o njima kod nas gotovo uopće javno ne govori, a čini se da se zato i prešućuje taj poziv Europskog parla-

menta. Naime, naša država nije proglašila ovaj dan, koji Europa obilježava, važećim za naše područje, premda je upravo u našoj zemlji puno više žrtava komunizma negoli fašizma ili nacizma.“

Središnju proslavu Velike Gospe u Sinju predvodio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić

Kod dravskog nasipa Sep kod Gornjeg Hrašćana na području župe Macinec, gdje je u lipnju 1945. godine po nalogu komunističkih vlasti su ubijen nepoznat broj osoba dovezenih iz smjera Varaždina, u ponedjeljak 23. kolovoza ekshumirani su posmrtni ostaci 30-ero stradalnika iz jednog od najvećih grobišta u Međimurskoj županiji. Sprovodni obred i misu zadušnicu u župnoj crkvi Pohoda BDM u Macincu predvodio je varaždinski biskup Josip Mrzljak u koncelebraciji s domaćim župnikom Stjepanom Markušićem. Europski spomen dan na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima – naslov je tribine koja je u organizaciji „Udruge Daksa 1944./45.“ održana u ponedjeljak 23. kolovoza u Dvorani Ivana Pavla II. u Dubrovniku. Nakon intoniranja hrvatske himne minutom šutnje nazočni su odali počast žrtvama svih totalitarnih sustava dvadesetog stoljeća.

Žene o ženi u teologiji

U organizaciji Hrvatske sekcije Europskog društva žena u teološkom istraživanju (ESWTR-CS) sa sjedištem u Zagrebu i Ekumenske inicijative žene sa sjedištem u Omišu održan je od 9. do 14. kolovoza na otociću Školjcu (Galovcu) kod Zadra međunarodni znanstveni simpozij teologinja o temi „Žene i teologija“.

Tri sestre služavke Malog Isusa Provincije Bezgrešnog začeća BDM Sarajevo: s. Marija Filipa Pušeljić, s. Marija Matejka Jozinović i s. Marija Marta Rošić, koje su u utorak 17. kolovoza tragično stradale na pružnom prijelazu u mjestu Donji Kladari kod Modriče nakon što je na njihov automobil naletio putnički vlak, pokopane su u četvrtak 19. kolovoza na sestrinskom groblju pored samostana „Dolorosa“ u župi Čardak kod Modriče.

Umro je isusovac. o. Vladimir Vlašić, dugogodišnji profesor, ravnatelj i rektor u Nadbiskupskom dječačkom sjemeništu u Zagrebu te Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji u ponedjeljak 16. kolovoza u Novom Marofu. Svi ga pamte kao vršnu osobu, isusovca, svećenika, profesora i pedagoga.

Svetkovina Velike Gospe proslavljena je u svetištima Crkve u Hrvata, od Olova, Širokog Brijega, Orebica, Trsata, Aljmaša. U Mariji Bistrici pred 50.000 hodočasnika misno slavlje predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Na misi su bili i predsjednica Vlade RH Jadranka Kosor, potpredsjednik Hrvatskoga sabora Ivan Jarnjak te brojni predstavnici mjesnih vlasti. Mnoštvo hodočasnika na svetkovinu Velike Gospe okupilo se u Sinju gdje je misu predvodio splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić uz koncelebraciju brojnih svećenika na čelu s gvardijanom samostana Gospe Sinjske fra Božom Vuletom i župnikom fra Nikicom Ajdučićem.

A.O.

FROMMERN KOD BALINGENA

Susret hrvatskih žena

Na jednodnevnom susretu hrvatskih žena iz biskupije Rottenburg-Stuttgart sudjelovalo je oko 500 žena. Predavanje pod naslovom „Žena, suodgojiteljica za duhovna zvanja“ održala je dr. s. Marija Pehar.

Susret hrvatskih žena biskupije Rottenburg-Stuttgart održan je u subotu 3. srpnja u Frommernu kod Balingena. Na susretu se okupilo oko 500 žena iz hrvatskih katoličkih zajednica (HKZ) koje djeluju u toj biskupiji. Susret je započeo misnim slavlјem u crkvi sv. Pavla u Frommernu, a predvodio ga je voditelj HKZ Rottweil, predstavnik regije vlč. Luka Lucić u zajedništvu s delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josipom Bebićem, voditeljem HKZ Göppingen fra Ivanom Gavranom, voditeljem HKZ Balingen vlč. Božom Poličem, voditeljem HKZ Tuttlingen vlč. Josipom Pavlovićem i dušobrižnikom u HKZ Stuttgart-Wangen fra Josipom Repešom.

Zauzeto moljenje za duhovna zvanja

Pozdravnu riječ je na početku u ime koordinacijskog odbora susreta uputio o. Gavran ženama, majkama, suprugama, odgojiteljicama i vjeroučiteljicama, suputnicama naših hrvatskih obitelji u iseljeništvu u toj biskupiji. „U ovoj godini svećenika, kada smo sa svih strana čuli ozbiljne primjedbe i kritike na njihov račun, želimo ovim susretom potaknuti na zajedničko zauzeto moljenje za duhovna zvanja u hrvatskom narodu.“ Pozdravnu riječ uputio je i delegat o. Bebić koji je okupljenima prenio pozdrave hrvatskih i njemačkih biskupa. „U hrvatskim katoličkim misijama i zajednicama susreću se vjernici za više načina. Danas je riječ o susretu hrvatskih katoličkih žena i majki prenositeljica i čuvateljica života i vjere kod Hrvata u inozemstvu. Radujem se da se na ovom susretu okupio veliki broj supruga i majki, udanih i neudanih žena koje žive u biskupiji Rottenburg-Stuttgart. Svima vama ide naše dirljenje i zahvalnost. Danas ćemo misliti i na one pokojne jednostavne majke i žene o kojima možda nitko nije nešto napisao. Ovo je sveto druženje, sveti susret braće i sestara u vjeri. Kad su hrvatske žene i majke neposredno pri-

Susret je započeo misnim slavlјem u crkvi sv. Pavla u Frommernu

je Domovinskog rata tražile da im se iz bivše vojske puste sinovi kućama, udružile su se kako bi bile što jače i učinkovitije. Svoje su zajedništvo nazvale Bedemom ljubavi. Vaše današnje druženje nazvao bih Bedemom vjere protiv đavolskih sila koje prijete vašim obiteljima i vašim zajednicama. Ako netko želi osjetiti kako kuca srce žene, majke, supruge, udovice, djevice katolkinje Hrvatice, onda treba doći na jedno ovakvo slavlje. Ako netko želi doznati kako vjeruje, ljubi, moli i časti Boga žena Hrvatica katolkinja, mora također doći na ovakvo slavlje.“

Ravnopravan položaj žene u Crkvi i društvu

Pozdravnu riječ je uputila predsjednica podružnice Katoličke udruge žena u Biskupiji Rottenburg-Stuttgart Annette Ruck. Kazala je kako su takvi susreti važni u kojima žene izmjenjuju svoja razmišljanja te se zajedno pomazu u raznolikim nastojanjima u Crkvi i društvu. Ujedno je istaknula kako ta udruga postoji više od sto godina u Njemačkoj te je podsjetila na

strukturnu organiziranost udruge. „Udruga se zauzima za ravnopravan položaj žena u Crkvi i društvu.“ Vlč. Lucić je u propovijedi istaknuo kako je žena vrsna bila tražena i potrebna u društvu i u Crkvi. „Uloga žene i majke je nezamjenjiva. I nije čudo da danas društvo također traži žene vrsne, a Crkva kao sastavni dio toga društva također zna da bez vrsne žene nema zdrave budućnosti, zdrave obitelji i nikavog napretka. Što doživljavamo danas u društvu s obzirom na žene? U ovom vremenu globalizacije osjećamo da društvo favorizira konzumizam i hedonizam. Istovremeno mi kršćani doživljavamo da se izopačuju kršćanske vrednote i da se na taj način majku i ženu sve više zarobljuje. Na taj se način sve više razara obitelj. Jer samo se broji ono što je naoko lijepo, a ono što vrijedi odstranjuje se iz društva kako bi se s ljudima moglo manipulirati. To isto društvo, koje se navodno bori za ženu, majku i zdravu obitelj, udaljuje ženu i majku od njezinog prvotnoga iskonskoga zvanja i dobivamo dojam da je ta ista žena, koja je trebala i moralna biti subjektom

te pozitivne emancipacije, postala objektom negativne emancipacije i doživljavamo da se ženu pribija na stup srama na razne načine”, kazao je vlč. Lucić te je poručio ženama kada padnu u očaj i bezizlazje neka potraže utjehu u Bogu i Mariji. „Jedino se vjerom i molitvom možemo izvući, ne samo iz ove gospodarske recesije, već i iz duhovne krize kojom smo zahvaćeni”, kazao je potaknuvši majke neka na poseban način ulazu u odgoj svoje djece. U prikaznim darovima prikazani su križ, Biblija, košarica s imenima djece okupljenih žena, kalež, hostije, vino i voda.

Misno slavlje uveličao je zbor hrvatskih djevojaka iz Stuttgarta „Filiae Croatiae” i kantautorica duhovne glazbe iz Ulma Marijana Zovko. Na orguljama je pratio pastoralni referent iz HKZ Esslingen Ivan Ivanković. Žene su došle u pratištu svećenika i pastoralnih suradnica i suradnika.

Žena – temelj odgoja

Susret je nastavljen u popodnevni satima u Festhalle u Frommernu zajedničkim objedom. Nakon toga dr. s. Marija Pehar, školska sestra

U programu je nastupio i zbor djevojaka „Filiae Croatiae” iz Stuttgarta

franjevka Krista Kralja, provincije Svetе Obitelji sa sjedištem u Mostaru, održala je prigodno predavanje pod nazivom „Žena, suodgojiteljica za duhovna zvanja”. „Svi smo odgovorni za što ima i za što nema duhovnih zvanja, a žena je temelj odgoja kao takvoga.” Podsjetila je na apostolsko pismo pape Ivana Pavla II. ženama 1988. o dostoјanstvu žene, koje je upućeno svim ženama, ali i cijeloj Crkvi. „Žena je ta koja odgaja i o kojoj ovisi odgoj novog čovjeka”, istaknula je s. Marija Pehar.

„Danas bih s vama htjela podijeliti nekoliko ključnih vrednot u kojima majka na poseban način utječe u razvoju novog čovjeka, a koje su na poseban način presudne za razvoj svakog ljudskog bića, svake osobe, a na po-

seban način za razvoj duhovnoga zvanja. Duhovno se zvanje pritom ne smije shvatiti preusko. Duhovno zvanje nisu samo svećenici, redovnice i redovnici nego bi duhovno zvanje trebalo shvatiti kao svaku osobu koja živi po duhu, svaku osobu koja se u svome životu na Boga oslanja. Ako odgojite sutra jednu duhovnu majku ili oca, svećenika ili redovnicu ili redovnika, vi ste također odgojile duhovno zvanje.” Pritom je podsjetila na tri osobine ljudske osobe, a to su ljubav, odnos prema drugima i vjera. „Dakle, majka kao ona koja prenosi ljubav, koja odgaja za ljubav, koja oblikuje naš odnos prema drugim ljudima i majka kao ona koja je prvi rasadnik i temelj vjere. Ljubav je temeljna vrednota u ljudskom životu. Čovjek koji nije iskusio ljubav ostaje cijelog života na neki način uskraćen za bitno, nedovršen. Ljubav se najprije iskušuje na majčinim grudima”, istaknula dr. s. Pehar.

podsjetivši u nastavku kako je vjera temelj ne samo kršćanskoga, već temelj svakog ljudskog života, a ona je prvenstveno dar Božji koji se ne može nekom silom dati, ali se može stvoriti ozračje u kojem se vjera rađa, njeguje i odgaja.

U duhovno-kulturnom programu su nastupili zbor djevojaka „Filiae Croatiae”, kantautorica Marijana Zovko te hrvatsko amatersko kazalište iz Stuttgarta „Putujuća scena” sa šaljivim komandom „Besplatni trošak”. Na kraju je svima zahvalio na odazivu voditelj HKZ Balingen vlč. Polić.

**Tekst i snimke:
Adolf Polegubić**

Predavanje je održala dr. s. Marija Pehar (desno)

Susret je nastavljen u Festhalle u Frommernu

ALTÖTTING

Hrvati iz Bavarske u Gospinom svetištu

Slavlje u bazilici sv. Ane u Altöttingu predvodio je porečki i pulski biskup Ivan Milovan.

Hrvati iz cijele Bavarske hodočastili su 27. lipnja 37. put u marijansko svetište Altötting, udaljeno stotinjak kilometara od Münchena. Tisuće vjernika iz 11 hrvatskih katoličkih misija s područja Bavarske, stiglo je u svetište Gospe od Altöttinga da bi u zajedničkoj molitvi izrazili zahvalnost Majci Crkve za sve njene

porečki i pulski biskup Ivan Milovan. Koncelebrirali su i voditelj HKM München fra Tomislav Dukić, voditelj HKM Rosenheim fra Nediljko Norac-Kevo, voditelj HKM Regensburg vlč. Josip Antonac, voditelj HKM Ingolstadt vlč. Niko Šošić, voditelj HKM Nürnberg vlč. Rudi Belko, fra Boris Čarić, fra Ante Jojo Marković, đakon HKM

U koncelebraciji su sudjelovali brojni svećenici

darove kojima je obdarila hrvatski narod kroz njegovu dugu povijest. Cjelokupne obitelji s malom djecom stigle su na hodočašće koje je još jednom potvrdilo veliku odanost iseljenih Hrvata vjeri svoga naroda. Skupina od tridesetak hrvatskih hodočasnika iz HKM München u Altötting je stigla pješice. Hodočasteći pod vodstvom fra Borisa Čarića i Štefana Krizančića, iskusnog hodočasnika koji već godinama posjećuje to marijansko svetište, vjernici iz Münchena su u zajedničkoj molitvi prešli put od 100 km, kako bi odali pobožnost najdražoj

Majci. Druga skupina vjernika iz HKM München u Altötting je stigla hodočasteći biciklima pod vodstvom fra Ante Joje Markovića.

U prepunoj papinskoj bazilici sv. Ane slavljena je misa u organizaciji HKM Rosenheim, koju je predvodio

München Mate Kutleša i još nekolici na svećenika. Hrvati već stoljećima štuju Blaženu Djericu i hodočaste u

Glavni razlog sloma svih zajednica je nedostatak osobne žrtve za bližnjega, za potrebitoga. Premalo je žrtve koja dolazi iz srca, kao sebedarje za drugoga i svoju zajednicu. Ljudi koji nemaju osjećaja za druge su psihički beskućnici, kazao je mons. Milovan.

marijanska svetišta diljem domovine, tražeći u Mariji utočište, nadu i utjehu, istaknuo je biskup Milovan u propovijedi, primjetivši kako danas nije moderno biti vjernik i aktivno sudjelovati u izgradnju boljih međuljudskih odnosa. Danas nije moderno gajiti du-

Predvoditelj misnog slavlja mons. Ivan Milovan

hovne i moralne vrijednosti i imati osjećaje za slabe i nemoćne. Ali, mi, vjernici, ne smijemo se prilagođavati tim težnjama modernog društva. U današnjem vremenu svjedoci smo kako sve češće pučaju naše zajednice, bilo bračne, obiteljske, poslovne ili prijateljske, ostaju samo ruševine međuljudskih odnosa. Glavni razlog sloma svih zajednica je nedostatak osobne žrtve za bližnjega, za potrebitoga. Premalo je žrtve koja dolazi iz srca, kao sebedarje za drugoga i svoju zajednicu. Ljudi koji nemaju osjećaja za druge su psihički beskućnici. I zato trebate ići na hodočašća, bilo u domovini ili u zemljama u kojima živate, jer se na hodočašćima vjernik opušta i moli za svoje i potrebe drugih, poručio je biskup Milovan.

Za glazbeno oblikovanje mise bio je zadužen zbor HKM Rosenheim, koji je predvodio pastoralni suradnik Mirko Kapetanović, koji je ujedno svirao na orguljama. Biskup Milovan na kraju misnog slavlja pozvao je hrvatske vjernike da unatoč svim poteškoćama modernog života ostanu vjerni Crkvi i svom narodu. Nakon mise skupljani su milodari za izgradnju doma za nezbrinutu djecu koja su u obiteljima doživjela nasilje. Tradicionalno hrvatsko hodočašće završilo je popodnevnom molitvom uz blagoslov s Presvetim.

Tekst i Snimke: IKA

KOBLENZ

Proslavljeni 40. obljetnica misije

Misno slavlje predvodio je generalni vikar Varaždinske biskupije mons. Ivan Godina koji je podijelio sakrament potvrde.

Hrvatska katolička misija Koblenz proslavila je u nedjelju 27. lipnja 40. obljetnicu djelovanja. Svečano misno slavlje u crkvi sv. Franje u Koblenzu umjesto bolešću spriječenog varaždinskog biskupa mons. Josipa Mrzljaka predvodio je generalni vikar Varaždinske biskupije mons. Ivan Godina u zajedništvu s domaći-

ku u povodu 40. obljetnice misije." Mons. Godina je na početku okupljenima prenio pozdrave i čestitke mons. Josipa Mrzljaka, a u propovijedi je istaknuo kako je ta misija započela svoj hodočasnički put na zemlji prije 40 godina. „Okuplja se ovdje na području biskupije Trier, u župi sv. Franje u Koblenzu oko uskrslog

ki župnik vlč. Marmann koji je istaknuo dobru suradnju s tom hrvatskom zajednicom. Mons. Lörsch je prenio pozdrave trierskog biskupa mons. Stephana Ackermann te je zaželio svima Božji blagoslov u dalnjem djelovanju. Delegat o. Bebić je prenio pozdrave i čestitke hrvatskih biskupa, poglavito predsjednika Vijeća HBK i BK BiH za hrvatsku inozemnu pastvu zadarskog nadbiskupa mons. Želimira Puljica. „Ništa ljepšega, ništa dragocjenijega, ništa boljega Hrvati nisu mogli dati ovome gradu, ovoj Biskupiji nego svoju vjeru.“ O. Bebiću je vlč. Zadravec u svoje osobno ime i uime zajednice čestitao na izboru za ravnatelja hrvatske inozemne pastve. Misija je toga dana za svoga drugog zaštitnika uz sv. Franju Asiškoga uzeala bl. Alojziju Stepinca. Vlč. Zadravec je još jednom od srca zahvalio svojim predčasnicima voditeljima misije: vlč. Vjekoslavu Ivanoviću, mons. Alojziju Petroviću i vlč. Tinu Šipošu te svima koji su djelovali u misiji. Misno slavlje uveličao je misijski zbor pod vodstvom Ive Lesice uz orguljsku pratnju Karla Heusera. Nakon misnog slavlja vjernici su se okupili u obližnjoj dvorani župe sv. Franje. Još je jednom sve pozdravio vlč. Zadravec, a prigodnu riječ uputili su i predsjednica misijskog vijeća Diana Vranješ, konzul gerant Sabljak, delegat o. Bebić, mons. Godina i mons. Petrović. Nakon toga su nastupili misijski tamburaši.

Misija u Koblenzu utemeljena je 1. lipnja 1970., a prostire se istočnom polovicom trierske biskupije te obuhvaća područje uz Rajnu od Bonna do Mainza, uz Mosel do Zella te pokrajine Eifel, Hunsrück i Westerwald. Prvim upraviteljem misije imenovan je vlč. Vjekoslav Ivanović, svećenik Skopske biskupije. Nakon šesnaest mjeseci upravu misije je 1. listopada 1971. preuzeo vlč. Alojzije Petrović, svećenik Zagrebačke nadbiskupije. Naslijedio ga je mr. vlč. Tin Šipoš, tadašnji svećenik Varaždinske biskupije. Nakon odlaska vlč. Šipoša u kartuzianski samostan u Njemačkoj, voditeljem misije postao je prije tri godine vlč. Zadravec koji djeluje do danas.

Tekst i snimka: Adolf Polegubić

Svečano misno slavlje u crkvi sv. Franje u Koblenzu predvodio je mons. Godina u koncelebraciji s više svećenika

nom voditeljem misije vlč. Stjepanom Zadravcem, u ime biskupije Trier mons. dr. Martinom Lörschom, delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josipom Bebićem, domaćim njemačkim župnikom vlč. Günterom Marmannom, bivši voditeljem misije mons. Alojzijem Petrovićem, voditeljem HKM Saarbrücken fra Vislavom Krijanom, te s još četiri svećenika.

Tijekom misnog slavlja mons. Godina je podijelio sakrament potvrde, koji je primilo devetero krizmanika (vidi sliku str. 27), a pripremali su se za sakrament tri godine. Misnom slavlju pribivao je i konzul gerant Generalnog konzulata RH iz Frankfurta Damir Sabljak. Sve je na početku pozdravio vlč. Zadravec podsjetivši kako se misija za proslavu 40. obljetnice spremla zavjetnim hodočašćem u Rim i Trier, duhovnom obnovom, molitvom i susretima. „S ponosom mogu istaknuti kako je naša zajednica bila počašćena u ožujku ove godine kad nam je Sveti Otac Benedikt XVI. poslao svoj apostolski blagoslov i čestit-

Gospodina Isusa Krista. Okuplja se ovdje u ovoj crkvi da sluša Božju riječ, kako bi ta riječ bila svjetlo u vjerničkom životu, kako bi Gospodin Isus pokazivao put na našem hodočasničkom putu. Okuplja se ovdje oko stola Gospodnjega, oko oltara gdje je izvor i snaga Božjega života. Ovdje se hrani krugom života, Isusom Kristom živim Bogom, prisutnim među nama. To činimo i danas kada slavimo zahvalno misno slavlje u povodu 40 godina života ove Hrvatske katoličke misije. I danas smo slušali Božju riječ. Želimo li da u svakome od nas današnjih Isusovih učenika svijet prepozna Isusove učenike, trebali bismo i mi put njega reći svoj odlučni da kako bismo se borili da naš životni put neprestano stremi toj svjesnoj spoznaji Božje volje i plana u koji je utkao postojanje svakoga od nas“, kazao je mons. Godina.

Na kraju misnog slavlja vlč. Zadravec je zahvalio svima koji su na bilo koji način doprinijeli ostvarenju proslave. Čestitku su uputili i njemač-

II. HRVATSKE SVJETSKE IGRE – ZADAR, 18.–23. SRPNJA 2010.

Igre – kongres Hrvata izvan Hrvatske

Na svečanosti otvaranja Igara, kojih su bili pokrovitelji Ministarstvo vanjskih poslova RH, Hrvatski olimpijski odbor i Zadarska nadbiskupija, istaknuta je velika uloga Crkve koja je uvijek pratila Hrvate u svijetu.

Druge Hrvatske svjetske igre (HSI), neslužbeno zvane i CRO-olimpijada održane su u Zadru od 18. do 23. srpnja, a svečano su u nedjelju 18. srpnja na Poljani Ivana Pavla II. u Zadru otvorili hrvatski ministar Gordan Jandroković i Lynne Yelich, ministrica za gospodarsku raznolikost Zapadne Kanade, prva tamošnja ministrica hrvatskog podrijetla i veleposlanica HSI-a u svijetu. U organizaciji Hrvatskog svjetskog kongresa (HSK) sedmodnevne Igre održavale su se pod geslom „Jedno srce”, stilizirano u obliku srca sa šahovnicom, što je krasilo i opremu sudionika u bojama tipičima za zemlju iz koje dolaze. Na svečanosti otvaranja Igara, čiji su pokrovitelji Ministarstvo vanjskih poslova RH, Hrvatski olimpijski odbor i Zadarska nadbiskupija, istaknuta je velika uloga Crkve koja je uvijek pratila Hrvate u svijetu. „Volite Hrvatsku kao što volite zemlju u kojoj ste rođeni. Budite ponosni na hrvatske korijene. Kao i uvijek, među nama su i predstavnici Crkve u Hrvatskoj. I ovo je prigoda zahvaliti Crkvi u Hrvata za stalnu brigu za hrvatskog čovjeka u svijetu. Otkad je prvog iseljenika,

Sudionici Igara na Forumu s barjacima zemalja u kojima žive

Crkva je hrvatskom čovjeku bila majka i učiteljica”, rekao je Josip Ante Sovulji, predsjednik HSK-a uime hrvatskih iseljeničkih zajednica. Nada se da će HSI biti prepoznate kao važan stra-

teški program od nacionalnog interesa. „Iseljavanje Hrvata je dugotrajno i mukotrplno. No u ovo doba, tragedija hrvatskog iseljavanja preobražava se u novi izvor duhovne i materijalne energije. To je bogatstvo zajedništva iseljene i domovinske Hrvatske”, poručio je Sovulji podno crkve sv. Donata, potaknuvši mladi naraštaj da u dugoj borbi hrvatskog naroda za samostalnost ispravlja tendencije koje su Hrvatsku prikazivale u svakakvom, samo ne u svjetlu povijesne istine. „To se osobito odnosi na Domovinski rat i njegove heroje koji su svojim životima osigurali da se mi danas sretno susrećemo”, rekao je Sovulji što je bilo popraćeno pljeskom svih na povijesnom Forumu.

Sudionici Igara na misnom slavlju u katedrali sv. Stošije

Mnogi prvi put u Hrvatskoj

Plodovi HSI-a 2006. g. su: 20% sudionika prvi put je posjetilo domovinu predaka, nekoliko sudionika odlučilo je živjeti u Hrvatskoj, a dio školovati se tu; sklopljena su brojna prijateljstava i nekoliko brakova, mnogi

i Hrvata u Hrvatskoj

su kupili nekretninu u Hrvatskoj, u brojnim državama osnovani su odbori za pripremu Igara – hrvatski nacionalni odbori – uz hrvatske katoličke

droković, posredujući pozdrave premijerke Jadranke Kosor te najavljujući strategiju i zakon koji će dodatno produbiti zajedništvo, suradnju i jačati

stavnici Hrvatskoga memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata iz Zagreba koji su sudionicima Ibara i široj javnosti izlagali o početima suvremene hrvatske države do njegog međunarodnog priznanja.

Visoki gosti i okupljeno mnoštvo na otvorenju Igara na zadarskom Forumu

misije, sad dodatne jezgre okupljanja Hrvata u svijetu koji su za Igre osmisljavali razne načine prikupljanja priloga kako bi sudjelovali u HSI-u. Sovlji je rekao da se uz učinak na gospodarskom, turističkom, kulturnom i duhovnom polju, sve uloženo višestruko vratio: „Vjerujemo da preko ovog i sličnih projekata jača povjerenje u odnosima domovina – izvandomovinstvo, njihovo zblžavanje i povezivanje te svijest o potrebi sustavne suradnje na svim razinama.“ Uime predsjednika HOO Zlatka Matića, član vijeća HOO-a Marijan Klanc pozdravio je sudionike kao najbolje hrvatske veleposlanike. Ministar Jandroković je istaknuo da Igre nisu samo sportski događaj nego prilika obnoviti i učvrstiti vezu s Hrvatskom, da još bolje upoznaju jezik, vjeru, kulturu i običaje sunarodnjaka. „Veseli da ste se odazvali s različitim krajeva svijeta. Naše zajedništvo je osobito došlo do izražaja tijekom Domovinskog rata i prvih godina izgradnje domovine i mora ostati konstanta naše zajedničke budućnosti“, rekao je Jan-

polozaj Hrvata izvan Hrvatske. Čestitao je HSK na uspješnoj organizaciji i zahvalio Crkvi koja prati te događaje, uvijek se uključuje i hrabri narod da se još više povezuje i bude jedno nacionalno biće.

Od sudionika HSI-a mnogi su prvi put posjetili Hrvatsku. U 12 sportskih disciplina u juniorskoj i seniorskoj, muškoj i ženskoj kategoriji – igrao se i nogomet za žene, po prvi put ragbi i vaterpolo, te košarka, mali nogomet, nogomet, odbojka, odbojka na pijesku, plivanje, rukomet, stolni tenis i tenis, nastupilo je 750 sportaša iz 24 zemlje. Zemlje sudionice su Argentina, Australija, Austrija, Belgija, Bosna i Hercegovina, Brazil, Crna Gora, Čile, Danska, Francuska, Hrvatska, Italija, Južnoafrička Republika, Kanada, Makedonija, Nizozemska, Njemačka, Rumunjska, SAD, Slovačka, Srbija, Švedska, Švicarska i Venezuela. U programu HSI-a gostovali su i pred-

Budite glasnici naših vrlina, a imajte oko prihvati i vrline naroda i kraja u kojem živate, potaknuo je sudionike Igara mons. Bogović na misnom slavlju.

vu koji je sudionike također pozdravio porukom dobrodošlice. „Po vrednotama molite i rada poznati smo u svijetu gdje vaši roditelji nisu samo primili. Oni su mu mnogo dali: svoj rad i molitvu, vjeru i kulturu. Budite glasnici naših vrlina, a imajte oko prihvati i vrline naroda i kraja u kojem živate. Možete pomoći i njima, po nama u 'staroj' domovini!“, rekao je biskup Bogović mladima u homiliji. IKA

Snimke: J. Bebić

Piše:
s. Nela
Gašpar

Sakramenti u ljudskom životu

Božju „otajstvenu“ prisutnost prepoznajemo u njegovim „čudesnim djelima“ spasenja i oslobođenja.

Premda smo svakodnevno dionicici, sakramentalnih slavlja u svom osobnom životu kao i u životu naših dragih osoba, često puta ne znamo ni sebi ni drugima dati odgovor na pitanje o značenju i smislu sakramenta u ljudskom životu. Znamo da Crkva treba upravljati sakramentima, jer sakramenata nema izvan Crkve, ali se redovito taj odnos između Crkve i sakramenata jednostrano opisuje. Vrlo lako nam doziva u pamet predodžbu o nekom skladištu u kojem se čuva „nešto“ što onda „upravitelj skladišta“ isporučuje onome koji dokaže da ima pravo na to. Je li je tako i s crkvenim „upravljanjem“ sakramentima? Mnogi naši suvremenici, pa i vjernici, nemaju nekih posebnih problema da si tako stvari predočuju. Međutim, sakramenti nisu predmeti, nisu stvari.

„Sakrament“ – „Sveta tajna“ – „Otajstvo“

Latinska riječ „sakramentum“ prijevod je grčke riječi „mysterion“. Najvjerojatniji hrvatski prijevod bio bi „sveta tajna“ ili „otajstvo“. Mnoge skrivene i nepoznate stvari ljudi nazivaju tajnama. Neke mogu spremnošću, upornim razmišljanjem ili istraživanjem razotkriti. Tako se događaju brojna znanstvena otkrića ili otkrića druge vrste. Ali ima i „tajnovitih“ stvarnosti čiju prisutnost i važnost u ljudskom životu svi priznaju premda su istodobno svjesni da ih nikada neće moći do dna ni razotkriti ni izreći (npr. dobrotu ili zlodušu ljudskog srca, mržnju, ljubav, prijateljstvo, povjerenje i slično). Te su „otajstvene“ stvarnosti, prisutne u svakodnevnom životu, a opet tako neizrecive. Ljudi ih svim svojim bićem žive, a „izriču“ tek u nekim trenucima: riječima, nekim činima, gestama ili znakovima-simbolima. Prijateljstvo se npr. pokazuje stiskom ruke, pismom, posjetom i sl. Ljudi žele darovati voljenima svoju ljubav, ali je mogu drugima samo „označiti“, učiniti prepoznatljivom, ponuđenom i prisutnom. Za darivanje svojih „tajni“, ljudi imaju svoje prepoznatljive znakove. Poljubac, zagrljavati ili poklonjeni buket

cvijeća nije ljubav, ali je izriče i ona se u tom izricanju događa i otkriva. I Bog ima svojih „tajni“, i znakova kojima ih izriče. Boga nitko nikada nije vidio. Čovjeku je nedohvatljiv i neizreciv. Ali u samom sebi i svome životu kao i u svijetu koji ga okružuje čovjek primjećuje mnoštvo znakova koji upućuju na Božju prisutnost i djelovanje. Tu otajstvenu Božju prisutnost i njegovo djelovanje izričemo riječju „mysterion“, „otajstvo“ ili „sveta tajna“. Ona označuje Božje spasenjsko djelovanje u povijesti koja ga otkriva, a da ne ukida njegovu skrivenost. U misteriju probija nebeska stvarnost u područje zemaljske. Misterij obuhvaća dakle uvijek božanski i ljudsko-povijesni elemenat.

Sakramenti – znakovi Božje prisutnosti, susreta i darivanja

Božju „otajstvenu“ prisutnost prepoznajemo u njegovim „čudesnim djelima“ spasenja i oslobođenja (npr. u oslobođenju izabranog naroda iz rostva, u velikim ljudima što ih je pozivao usred naroda da mu budu glasnici i vode u bolje sutra). Na ta „čudesna djela“ Božje prisutnosti podsjećali su Izraelce Kovčeg saveza, Hram, sveta mjesta itd. Svoje spasiteljske odluke, svoju ljubav i milost, svoje „otajstvo“ Bog je očitovao u povijesti Izraela djelima spasenja i navijestio narodu da će u punini vremena još očititi pokazati svoju prisutnost. „Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima po prorocima: konačno, u ove dane, progovori nama u Sinu“ – bilježi pisac Poslanice Hebrejima (1,1-2). „Bog je toliko ljubio svijet da nam je poslao Sina svoga Jedinorođenoga Isusa Krista... Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac... on nam ga obznanji“ (Iv 1,18).

Isus Krist je „otajstvo“, „sakrament“, živi „znak“ prisutnoga Boga Spasitelja među ljudima. Tu su prisutnost očevici prepoznali u njegovim djelima,

riječima i životu, napose u događaju Uskrsnuća. Od početka je ljudima Isus Krist „znak“, „otajstvo“, „sakrament“ susreća s Bogom koji spašava od straha smrti i zla i omogućuje čovjeku da bude osoba ljubavi i dobrote. Bog se u Isusu Kristu najpotpunije i zauvijek očitovao i darovao ljudima. „Bog je u Isusu Kristu sa sobom pomirio svijet“ (2 Kor 5,19). Stoga Pavao svjedoči da je uvjeren doista da „ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našemu“ (Rim 8,38-39). Ta je vjera okupila i okupila stoljećima oko Krista Uskrsloga golemo mnoštvo ljudi, zajednicu koju zovemo Crkva.

Kršćani se okupljaju da zajednički slave obredne čine koji im vidljivo označuju što im uskrsli Krist snagom svoga Duha doista dariva za njihov život. Ti se obredni čini – sastavljeni od znakova, gesta i riječi – nazivaju sakramenti Crkve (krštenje, potvrda, euharistija, pomirenje, bolesničko pomanjzanje, ženidba i sveti red). Oni su vjernici-ma događaji spasenja koji mijenjaju njihov život.

Slaviti sakramente znači iznova doživljavati dinamiku Kristova spasenjskoga silaska u čovjeka i čovjekova uzdignuća u božanski život.

Sakramenti su, dakle, ljudski način susreta s Bogom. Isus ih je ustanovio i ostavio Crkvi da nas po njima učini dionicima susreta s Njim. Susret s Kristom ne daruje samo jedan trenutak, ma koliko god on bio iznenađujući, nego posreduje preobrazbu primatelja u njegovu identitetu i poslanju. Susresti Krista u sakramentalnome događaju ne znači napustiti čovještvo da bi se živjela onostranstvo božanske prisutnosti, nego u čovještvu proživjeti svu sretnost susreta s Kristom. Slaviti sakramente znači iznova doživljavati dinamiku Kristova spasenjskoga silaska u čovjeka i čovjekova uzdignuća u božanski život, čovjekova pobožanstvenjenja koje se očituje u življenu Kristove zapovijedi: „ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio“ (Iv 15,12).

Dank sei dir und Lob, oh Herr!

Verehrte Leserinnen und Leser!

Eine der schönen und wichtigen Tugenden ist die Tugend der Dankbarkeit. Viele Christen danken Gott tagtäglich für all die Gnaden, mit denen er sie beschenkt. In beinahe jeder Situation, im Gespräch, überall kommen Worte der Dankbarkeit aus ihrem Mund. Mit ihrem Dank erkennen sie Gottes schöpferische Macht an und bewundern seine prachtvollen Werke. Außerdem gestehen sie Gott die Sorge für alles Seiende zu, seine Güte, Mildtätigkeit, Vergebung und Erlösung, die er uns in Jesus Christus gibt.

Bereits ein flüchtiger Blick auf das Leben Jesu Christi offenbart uns seine Dankbarkeit gegenüber dem Vater. Jesus hat seinem Vater bei fast jeder Gelegenheit gedankt: Vor einem vollendeten Wunder und danach, bei einem Mahl, einem Treffen, einem Gebet und einer Gefahr. Beim letzten Abendmahl, bevor er das Sakrament der Eucharistie begründete, nahm er Wein und Brot in die Hand und bevor er es den Aposteln gab, sprach er dem Vater seinen Dank aus. Beim Danken sagte er am häufigsten die folgenden Worte: „Vater, ich danke dir, dass du mich erhörst. Ich wusste, dass du mich immer erhörst; aber wegen der Menge, die um mich herum steht, habe ich es gesagt; denn sie sollen glauben, dass du mich gesandt hast“ (Joh 11, 41–42).

Jesus, seine Apostel und die gesamte Kirche Gottes sind Gott dem Vater für all seine Wohltaten dankbar. Viele Christen, insbesondere die Ordensleute und Priester, bringen täglich im Gebet Dank, Ehre und Lob an die Allerheiligste Dreifaltigkeit zum Ausdruck: in biblischen und kirchlichen Gebeten, Psalmen, Lobliedern, Hymnen (Dich, Gott, loben wir, Lobgesang der drei Jünglinge im Feuerofen, Sonnengesang des hl. Franziskus von Assisi und andere).

Warum sollen wir Gott danken? Darüber belehrt uns der hl. Paulus in seinen Briefen. Er dankt Gott zuallererst durch Jesus Christus für alle, die an das Evangelium glauben, das Gottes „Macht“ zum Heil jedes Gläubigen ist. Er tadeln die Gottlosen und Ungerechten, die Gott weder Lob noch

Dank erweisen und droht ihnen sogar den Zorn Gottes an (vgl. Röm 1) und die Christen beschwört er oft mit dem Evangelium, fest daran zu glauben, dass Gott Jesus von den Toten auferweckt hat. Er ruft sie auf, das Böse abzuwerfen und es zu hassen und sich dem Guten zuzuwenden. Er ruft sie sogar auf, jene zu segnen, die sie ächten und bittet sie, niemandem Böses mit Bösem zu vergelten.

Weiter dankt der Apostel Paulus unaufhörlich für die Christen und die Gnade Gottes, die ihnen in Jesus Christus gegeben ist. Am häufigsten benutzt er die Ausdrücke: „Gepriesen sei Gott und Vater unseres Herrn Jesus

Foto: Josip Bebić

Christus“, „Dank sei Gott“ und „Unaufhörlich danke ich meinem Gott“.

Die Kirche Christi dankt tagtäglich in der Eucharistie und anderen Dankes- und Lobgebeten Gott dem Vater durch seinen Sohn im Heiligen Geist. In der Präfation sprechen oder singen die Priester während der heiligen Messe die Worte: „In Wahrheit ist es würdig und recht, dass wir dich, ewiger Gott, immer und überall loben und dir danken durch deinen geliebten Sohn Jesus Christus“. Den Mittelpunkt bildet der Dank für das Kommen Christi in die Welt, seinen Tod und seine Auferstehung und unsere Erlösung. Die Kirche dankt Gott dafür, dass er „alle Geschöpfe geschaffen, den Lauf der Zeit abwechslungsreich gestaltet und den Menschen nach seinem Abbild geschaffen hat, indem er ihn zum Herrscher über alle Geschöpfe aufgestellt und ihm ermöglicht hat, Gott dauerhaft für seine großen Taten zu preisen“.

Im Gloria, dem Dankeshymnus in der heiligen Messe, der zu Ehren Gottes rezitiert oder gesungen wird, sprechen wir die folgenden Worte vor dem Schöpfer und Erlöser der Menschen aus: „Wir loben Dich. Wir prei-

sen Dich. Wir beten Dich an. Wir rühmen Dich und danken Dir, denn groß ist deine Herrlichkeit: Herr und Gott, König des Himmels, Gott und Vater, Herrscher über das All.“

Wenn Sie mich fragen, weshalb ich dankbar bin, dann lautet meine Antwort wie folgt: Ich bin Gott für das Geschenk des Lebens dankbar, für das Geschenk guter Menschen, für das Geschenk dieser schönen Erde, für das Geschenk des Glaubens und der Berufung ... Ich kann Gott nicht oft genug für meine Eltern danken, meinen Geburtsort, meine Familie, meine Freunde und meine Ordensgemeinschaft. Ich lasse nicht zu, dass auch

nur ein Tag ohne Dank vergeht: Für jeden Tropfen Wasser, den ich trinke und mit dem ich morgens mein Gesicht wasche, für jedes Stück Brot, jeden Sonnenstrahl, jede Brise, die mich kühl, die Wäsche, die ich trage und das Essen, dass ich zu mir nehme, für die Eucharistiefeier und andere Kirchenfeiern. Ja, ich bin den Mitarbeiterinnen und Mitarbeitern dankbar, den kroatischen

Missionaren und Missionarinnen, der Orts- und Heimatkirche, dem Gottesvolk, das in diesem Land bezeugt, dass Gott existiert und uns liebt.

Ich bin dankbar für kleine und unbedeutende Dinge. Auf besondere Weise danke ich Gott für die großartigen Werke, die er in der Welt und für die Welt vollbringt. Oft sage ich: „Gott, danke für deine Liebe, deine Güte, dein Erbarmen, deine Geduld und deine Vergebung. Gott, danke für die guten Menschen.“

Ich freue mich abends, wenn ich vor dem Kreuz kniend Gott für den zu Ende gehenden Tag danke und den Psalm bete: „Aus der Tiefe ruf ich, Herr, zu Dir“ und „Jetzt lass deinen Diener in Frieden gehen“.

Ich schließe mit dem Gebet des heiligen Franziskus von Assisi: „Du Dreifaltiger und Einer, Herr, Gott aller Götter, Du bist das Gut, das ganze Gut, das höchste Gut, dein sind der Lobpreis, die Herrlichkeit und Ehre und jeglicher Segen. Dir allein, Höchster, gebühren sie, und kein Mensch ist würdig, dich zu nennen“.

So sei es! Amen!

Ihr
P. Josip Bebić, Delegat

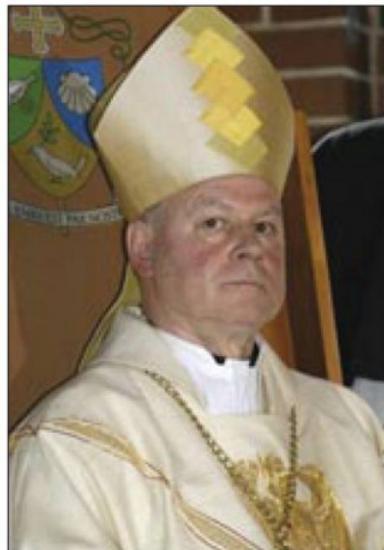
AUGSBURG

Bischof Dr. Konrad Zdarsa zum neuen Diözesanbischof von Augsburg ernannt

Presseerklärung des Diözesanadministrators Weihbischof Josef Grünwald, und des Augsburger Domkapitels vom 8. Juli 2010: „Der Hl. Vater Papst Benedikt XVI. hat einen neuen Bischof als Nachfolger von Bischof Dr. Walter Mixa für das Bistum Augsburg ernannt. Er ist der gegenwärtige Bischof von Görlitz, Dr. Konrad Zdarsa.“

Wir danken dem Hl. Vater für die ungewöhnlich rasche Wiederbesetzung des Augsburger Bischofstuhles. Wir freuen uns über den neuen Bischof und entbieten ihm einen herzlichen Willkommensgruß im Bistum des hl. Ulrich. Wir wollen ihn mit offenem Herzen aufnehmen.

Wir danken ihm, dass er die Berufung nach Augsburg angenommen hat.

Bischof Dr. Konrad Zdarsa ist ein erfahrener Seelsorger, bewährt in der Bistumsverwaltung des Bistums Dresden-Meissen unter anderem als Generalvikar. Seit drei Jahren ist er Bischof von Görlitz an der Grenze zu unserem Nachbarland Polen.

Wir freuen uns auf unseren neuen Bischof. Wir versichern ihm unsere volle Loyalität und erbitten dies auch für die Mitbrüder im geistlichen Amt und die Gläubigen im Bistum.

Der Termin für die Amtseinführung ist der 23. Oktober 2010.“

Quelle Text und Bild:
www.bistum-augsburg.de

FRANKFURT AM MAIN

Frankfurt hat einen neuen Stadtdekan

Vor einer Zeit in Wiesbaden, da weinte der Himmel, als Stadtdekan Johannes zu Eltz verabschiedet wurde. Am Sonntag, 22. August, strahlt die Sonne als Bischof Franz-Peter Tebartz-van Elst den neuen Stadtdekan von Frankfurt in sein Amt einführt. Ob es ein besonderer Draht nach oben ist oder einfach Zufall, das Wetter symbolisiert die Stimmung: Abschiedsschmerz in Wiesbaden, freudiges Willkommen in Frankfurt.

Im Video beantwortet Johannes zu Eltz erste Fragen zu seinem neuen Amt. Mehr als 1.500 Gläubige begrüßen den neuen Stadtdekan im überfüllten Bartholomäusdom, doch der legt Wert darauf, dass das Stadtkirchenfest zu Ehren des Heiligen und Märtyrers Bartholomäus, der zugleich Schutzpatron des Kaiserdoms und der Stadt Frankfurt ist, im Vordergrund steht. Nur einmal im Jahr, am Bartholomäusfest, wird den Gläubigen die Reliquie des Heiligen, seine Hirnschale, die seit mehr als 1000 Jahren im Frankfurter Dom aufbewahrt wird, gezeigt. „Im Apostel Bartholomäus hat die Kirche in Frankfurt eine Gestalt vor Augen, die zeigt, auf welchem Boden Zukunft entsteht, welche Statik diese Stadt stützt und wie Haltungen zu Säulen werden, die Zukunft tragen“, be-

tont der Bischof in seiner Predigt. Die Einführung des neuen Stadtdekan nahme ihn an diesem Ort in den

dem Abschied des langjährigen Stadtdekan Raban Tilmann, der in den Ruhestand trat, die Geschicke der Stadt-

Während der Prozession. (V. links): Pfarrer Michael Metzler, Stadtdekan Johannes zu Eltz und Bischof Tebartz-van Elst.

Foto: F. Knopp

Dienst, „die Kirche Christi so mitzutragen, dass der heilige Anfang nicht vom Zeitgeist eingeebnet wird“. Sein ihm eigener Mut zu einer profilierten Mission könne auch in dieser Stadt Menschen für Gott „motivieren und mobilisieren“, würdigt der Bischof den neuen Stadtdekan.

Zu Beginn des Festgottesdienstes hatte der Bischof Pfarrer Michael Metzler für seine „Einsatzbereitschaft, Umsicht und sein Feingefühl“ gedankt, mit dem er im vergangenen Jahr nach

kirche geleitet hatte. Johannes zu Eltz wird nun als Dompfarrer, Stadtdekan und bischöflicher Kommissar für rund 145 000 Katholiken in Frankfurt zuständig sein, außerdem ist er Pfarrer der Gemeinden Allerheiligen im Ostend und St. Bernhard im Nordend. Mit dem Schlüssel, den der Bischof dem Stadtdekan überreicht, verschaffte er ihm Zugang zu einer Kirche, die ein „Leuchtturm des Glaubens in dieser Stadt ist“. (dw)

Quelle: www.bistumlimburg.de

REUTLINGEN

Slavlje sakramenta potvrde

Usubotu 14. lipnja u prepunoj crkvi sv. Wolfganga u Reutlingenu iz sve tri hrvatske katoličke zajednice: Reutlingen, Tübingen i Metzingen, 67-ero mladih primilo je sakrament sv. potvrde. Misno slavlje predvodio je pomoćni biskup đako-

vačko-osječki mons. Đuro Hranić uz koncelebraciju voditelja zajednica vlč. Ivice Komadine i dušobrižnika vlč. Marka Šatala, a pjevalo je crkveni zbor pod ravnateljem pastoralne suradnice s. Mirjam Laco. U propovijedi je mons. Hranić zahvalio Bogu

na tako velikom broju krizmanika i pozvao ih da u ovim teškim izazovima ostanu vjerni Isusu Kristu, Crkvi i svom hrvatskom narodu. Nakon sv. mise nastavljeno je slavlje do kasno u noć.

Ante Kekez

HATTERSHEIM AM MAIN

Dvadeset treći međunarodni susret

Dvadeset treći međunarodni susret održan je u subotu 26. lipnja u Starom poštanskom dvoru u Hattersheimu na Majni, u organizaciji izaslanice za strance grada Hattersheima Hrvatice Bosiljke Dreher, u suradnji s Vijećem stranaca grada Hattersheima, stranih kulturnih društava i

njemačkog društva FC „Germania“ Okriftel e.V.

Tijekom slavlja sve je pozdravio bivši gradonačelnik Hans Franssen. Pozdravnu riječ uputila je i nova gradonačelnica Antje Köster, koja je izrazila radost što su se na slavlju okupili zajedno ljudi različitih nacional-

nosti. Predsjednica Vijeća stranaca Hattersheima Božica Krug zahvalila je okupljenima na odazivu te je podsjetila na skorašnje izbore novoga Vijeća stranaca. Izaslanica za strance Hattersheima Bosiljka Dreher je istaknula kako u Hattersheimu žive predstavnici devedeset šest nacija te kako se u tom gradu osjećaju kod kuće te kako su svi pozvani dati doprinos razvoju tog grada. Govoreći o integraciji, istaknula je kako ta magična riječ za svakoga znači različito. U programu su se predstavile strane skupine toga grada zajedno s njemačkim skupinama. Nastupila je i hrvatska folklorna skupina iz Hrvatske katoličke misije Main-Taunus/Hochtaunus. U zabavnom programu nastupio je „Duo Italy“ s međunarodnim repertoarom pjesama. Kroz program je znalački vodila Kristina Kovačević.

Strani sugrađani toga grada predstavili su na štandovima svoje kulinarske specijalitete. Hrvati zajedno s Nijemcima predstavili su se na štandu Njemačko-hrvatskog društva.

Tekst i snimka: Adolf Pogebuć

Za nastupa hrvatske folklorne skupine iz Hrvatske katoličke misije Main-Taunus/Hochtaunus

SINDELFIGEN

Dan Hrvatske katoličke zajednice

Hrvatska katolička zajednica (HKZ) Sindelfingen proslavila je Dan zajednice. U slavlju je sudjelovalo oko 1000 vjernika, a čisti prihod od 4000 eura upućen je siromašnim studentima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.

Hrvatska katolička zajednica Sindelfingen proslavila je 4. srpnja Dan zajednice. Svečano misno slavlje, kojem je pribivalo oko tisuću vjernika u crkvi Presvetoga Trojstva u Sindelfingenu, predvodio je voditelj

ko svake godine ta zajednica na prvu nedjelju mjeseca srpnja slavi Dan zajednice. „Svake je godine ovo slavlje novo, jedinstveno i neponovljivo. Svi koji traže mir bez Krista, u velikoj su zabludi, na krivom putu. Odvažimo

Oukupljeni vjernici za vrijeme misnog slavlja u crkvi Presvetog Trojstva

zajednice fra Marinko Vukman. Misnom slavlju pribivali su i generalni konzul Generalnog konzulata Republike Hrvatske iz Stuttgart-a Ante Cicvarić, konzulica mr. Mirjana Božić i gradonačelnik Širokog Brijega Miro Kraljević. Fra Marinko je istaknuo ka-

se biti Božji suradnici! Budimo i mi oni koji će raditi na izgradnji mira u sebi, u svojim obiteljima, na svome radnom mjestu, u svojoj domovini, a i u ovoj drugoj našoj domovini Njemačkoj i po cijelom svijetu”, istaknuo je fra Marinko.

Misno slavlje uveličali su pjesmom članovi velikoga glazbeno-folklornog sastava HKUD-a „Željezničar“ iz Zagreba i zbor mladih „Salve Angeli“ iz HKZ Sindelfingen. Na orguljama je pratila s. Bernardeta Tomić koja je zajedno sa s. Bogoljubom Jurić i brojnim dragovoljcima sudjelovala u organizaciji slavlja.

Nakon misnog slavlja u dvorani zajednice je priređen besplatni objed za sve. Sve su pozdravili generalni konzul Cicvarić i gradonačelnik Širokog Brijega Kraljević. Potom je Ante Suton predstavio monografiju o Širokom Brijegu, a predsjednik širokobriješke podružnice Matice hrvatske Predrag Kožul knjige Velimira Mabića „Sve je počelo na Širokom“ i Zdenka Čosića „Rat je počeo prije“. Organizirana je i bogata tombola, a čisti prihod od proslave od 4000 eura upućen je siromašnim studentima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.

U programu su nastupili pjesmom i plesovima HKUD-a „Željezničar“ iz Zagreba, dječji, srednji i odrasli folklor zajednice, a učenici hrvatske dopunske nastave izveli su šaljivi igračak.

Tekst i snimka: Adolf Polegubić

KREFELD/MÖNCHENGLADBACH

Proslavljen blagdan sv. Ante

Unedjelju 13. lipnja u Hrvatskoj katoličkoj misiji Krefeld/Mönchengladbach svečano je proslavljen blagdan sv. Ante Padovanskoga zajedničkom sv. misom za cijelu misiju. Sv. misa je slavljena u crkvi Marijina Uznesenja u Krefeldu.

Budući da je na taj dan slavljena samo jedna misa u misiji, na proslavi su se okupili vjernici iz svih krajeva misije: Krefelda, Mönchengladbacha, Nettetal-a i Heinsberga tako da je crkva bila potpuno ispunjena. Nakon sv. mise voditelj misije fra Šimo Grgić i crkveno vijeće pripremili su zajedničko druženje za sve prisutne. Kod zajedničkog objeda pridružili su se i njemački župnik iz Meerbuscha vlč. VierTEL i kapelan.

LIVNO/GORICA

50. i 25. obljetnica redovništva

Unedjelju, 1. kolovoza u samostanskoj crkvi sv. Petra i Pavla na Gorici u Livnu bilo je slavlje 50. i 25. obljetnice redovničkog života školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina. Pola stoljeća služenja Bogu proslavile su: s. Julijana Damjanović, s. Sofija Kelava, s. Monika Marić, s. Amalija Kolobarić, s. Helena Karalić, s. Boris lava Šokčević, s. Ignacija Tomić, s. Alojzija Antunović i s. Karla Mlakić. Na poseban način, molilo se za s. Kuzimiru Nedić koja zbog teške bolesti nije mogla biti na tom slavlju i dviće njihove kolegice, pokojne sestre s. Luciju Vukadin i s. Agatu Barun. Slavljene sestre Karla Mlakić i Monika Marić se nalaze na službi u biskupiji Mainz.

Srebeni jubilej, 25. obljetnicu redovničkih zavjeta, proslavile su: s. Anamira Jakovljević, s. Mislava Lovrenović, s. Mirja Kepić i s. Celina Vidak.

Snimila: s. Gordana Štančić

Sestre su obnovom zavjeta posvjedočile da se i dalje žele potpuno predati Bogu služeći bratu čovjeku u Crkvi i Provinciji. Predslavitelja misnog slavlja, braću svećenike, sestre na čelu sa provincijskom predstojnjicom s. Ivanka Mihaljević kao i sve naznačene pozdravio je gorički gvardijan fra

Marko Semren, kojega je 15. srpnja papa Benedikt XVI. imenovao pomoćnim banjolučkim biskupom. Uime Zajednice sestre slavljene je pozdravila i čestitala im s. Ivanka Mihaljević, provincijska predstojnica. Misno slavlje predvodio je fra Ivica Vidak.

s. Kata Karadža

HAMBURG

Slavlje sakramenta prve sv. pričesti

Prvopričesnici sa župnikom o. Mirkom Jagnjićem i dušobrižnikom o. Markom Bijelićem

Dana 12. lipnja u Hrvatskoj katoličkoj misiji bl. Augustina Kažotića u Hamburgu održano je slavlje prve sv. pričesti u katedrali sv. Marije. Svetu misu predvodio je župnik o. Mirko Jagnjić. Za prvu sv. pričest djecu je pripremao dušobrižnik o. Marko Bijelić. Ancila Križanović uputila je uime roditelja pozdravnu riječ, a tijekom sv. mise prvopričesnici su recitirali duhovne pjesme. Pjevanjem prigodnih pjesama svečano misno slavlje uveli-

čao je i misijski zbor „Ave Maria“ pod vodstvom s. Jasne Matić.

„Ovo je najljepši dan što ga ima naša misija. Ovo je zaista sretan dan što ga učini Gospodin, kada će naši prvopričesnici primiti u svoja srca dragoga Boga“, rekao je u propovijedi voditelj misije o. Mirko Jagnjić.

Sakrament prve sv. pričesti primio je 31 dijete: Matej Andrić, Filip Barnjak, Leon Bešlić, Loris Jan Blümig, Marija Brčić, Dorotea Brnadić, Lena

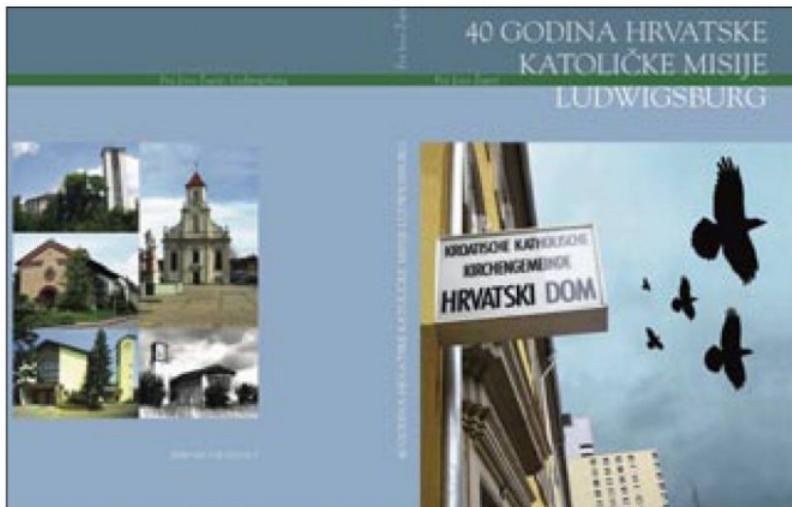
Brusić, Daniel Čabraja, Anita Magdalena Čondrić, Philip Mario Ćorluka, Anna Lena Dolić, Pero Gagula, Adrian Ilić, Tina Jerkić, Jacqueline Kesten, Maria Križanović, Adrian Laux, Stefanie Laux, Lukas Luijč, Loren Lukić, Marko Mamuzić, Anamari Marić, Julia Marušić, Laura Matošević, Vinko Pavleka, Leticia Radoš, Vanesa Sirović Petrušić, Marko Tadić, Lea Trakoštanec, Marija Vlašić i Pere Vrdoljak.

Tamara Hrvat Jasić

LUDWIGSBURG

40 godina Hrvatske kat. misije Ludwigsburg

Fra Jozo Župić, „40 godina Hrvatske katoličke misije Ludwigsburg”; Izdavač: Hrvatske kat. zajednice: Ludwigsburg, Bietigheim, Illingen, Vaihingen/Enz, Korntal; Ludwigsburg, 2010., 176 str.

Voditelj Hrvatske katoličke misije (HKM) Ludwigsburg fra Jozo Župić u knjizi, posvećenoj 40. obljetnici HKM Ludwigsburg, pokušao je dati prikaz tješenja i pomaganja, navješćivanja Božje Riječi, dijeljenja svetih sakramenata, moralne i duhovne potpore pastoralnoga osoblja našim ljudima, te moralne i ekonomске pomoći našoj Domovini, posebice u vrijeme nedavnih ratnih stradanja. U HKM Ludwigsburg slavila se misa, dijelili sakramenti, slavila vjenčanja, obavljali blagoslovi obitelji, pohodili bolesnici,

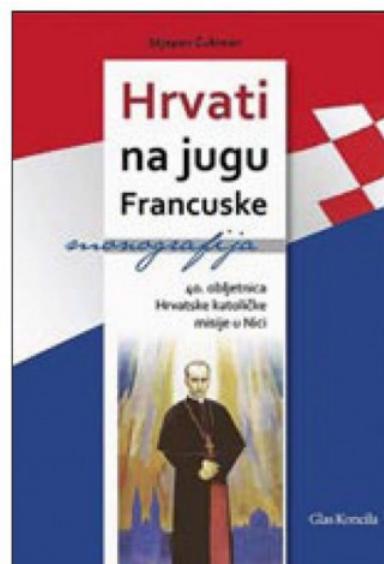
ispraćali ili pokapali pokojnici, obavljale su se pobožnosti moljenja krunice u mjesecima svibnju i listopadu, často sv. Ante i njegovih trinaest utoraka, obavljala hodočašća u Lurd, biskupijsko svetište Zwiefalten, Svetu zemlju i Fatimu, pohodila Hrvatska, Bosna i Hercegovina, pravili izleti s prvopričesnicima i krizmanicima, izleti s crkvenim zborom, izleti i susreti s ministrantima, folklorušima, sudjelovalo na biblijskim olimpijadama i folklorijadama. Nezaboravna su bila i pokladna slavlja, Majčin dan,

sv. Martin, sv. Nikola, dočeci Nove godine. Pomagalo se u ratnom vihoru, djelovalo humanitarno, a koliko razgovora u trenucima kad ljudi nisu znali kako izići iz stanja očaja i mraka. A, onda je došlo vrijeme da se pojmom misija ukine. To su osjetili u svoje vrijeme fra Andelko Validžić i fra Jozo Župić kad su 2006. godine imenovani župnicima zajednica Sv. Franjo Asiški – Bietigheim – Bissingen, Sv. Ilija – Illingen, te Sv. Petar i Pavao – Ludwigsburg, Sv. Ivan Krstitelj – Korntal, Sv. Ante Padovanski – Vaihingen/Enz. O svemu tome svjedoči ova vrijedna knjiga, u kojoj o svim tim događajima piše fra Jozo jednostavno i narativno. Fra Andelko nije dugo bio župnik svojih zajednica, jer ga je 22. svibnja 2008. iznenadila smrt. Svih pet zajednica tada je preuzeo o. Župić koji će od rujna 2010. preuzeti novu dužnost u Hrvatskoj katoličkoj misiji München, a na njegovo mjesto u Ludwigsburg dolazi fra Ante Maleš iz HKM Wuppertal. Zajednice u Bietigheimu i Illingenu preuzet će od rujna 2010. fra Frano Čugura. Naslovnicu knjige je oblikovala Maja Novosel, voditeljica Crtačke škole u HKZ sv. Petar i Pavao u Ludwigsburgu. To je još jedna vrijedna knjiga o životu i djelovanju Hrvata katolika u Njemačkoj. A.P.

NICA

Knjiga o Hrvatskoj katoličkoj misiji u Nici

Hrvati na jugu Francuske. 40. obljetnica Hrvatske katoličke misije u Nici naslov je najnovije knjige u izdanju Glasa Koncila koju je prigodom 40. obljetnice te „najljepše hrvatske katoličke misije“ u Francuskoj priredio njezin voditelj Stjepan Čukman. Fotomonografija ima 108 stranica velikoga formata te je podijeljena u šest dijelova „Pozdravi i sjećanja“; „Francuska nam govori“; „Antemurale christianitatis“; „Hrvatska katolička misija u Nici“; „Raznolikost života Misije u Nici“ i „Iz dubine duše“ a poglavljia prati mnoštvo fotografija. U knjizi su objavljeni prilozi vezani uz povjesnu, vjersku i kulturnu prošlost Francuske i Hrvatske. Najopširnije su obrađeni dijelovi vezani uz povijest Hrvatske katoličke misije u Nici te događaje koji

su posebice ostavili trag u životima hrvatskih iseljenika nakon demokratskih promjena u Hrvatskoj. Budući da je autor voditelj misije od 1996. godine, upravo su te godine i zastupljene s najviše podataka i fotografija. Sabrane su i neke propovijedi, pozdravi, ohrabrenja i poticaji koje je misionar Čukman izgovorio u određenim prigodama života misije. Uz proslavu 40. obljetnice misije posebno se povezuje 50. obljetnica smrti bl. Alojzija Stepinca, koji je ujedno zaštitnik misije u Nici. Posljednji dio monografije „Iz dubine duše“ prostor je na kojem su članovi misije otvorili svoju dušu i prisjetili se svojih životnih putova koje su prolazili napuštajući domovinu i snalazeći se u novoj domovini.

IKA-SP

WUPPERTAL

Prva večer hrvatskog folkora

Hrvatska katolička misija Wuppertal, koju vodi fra Ante Maleš, organizirala je 3. srpnja proslavu Dana državnosti i 1. večer folklora za pokrajinu Sjevernu Rajnu i Vestfaliju u Wuppertalu. Iako se nije prijavio očekivan broj folklornih skupina, večer folklora je bila nezaboravna jer su nastupile četiri folklorne skupine iz te pokrajine. Prije nastupa sve prisutne pozdravio je župnik o. Maleš posebno istaknuvši folkloraše i njihove voditelje, župnika iz Essena vlč. Stjepana Penića, generalnog konzula RH iz Düsseldorfa Vjekoslava Križanca i vice konzula Ivana Sablića te je zahvalio Večernjem listu na praćenju događaja vezanih za misiju. Fra Ante je započeo večer molitvom te pozvao generalnog konzula Križanca na pozornicu da se obrati prisutnima. Konzul Križanec je čestitao Dan državavnosti okupljenima u Wuppertalu te pozdravio održavanje 1. večeri folklora za

ovu pokrajinu. Večer folklora započeli su mladi iz domaće misije Wuppertal izvedbom „Pozdrava domovini“ zavrijedivši veliki pljesak za svoju koreografiju hrvatskog grba. Ista skupina je u daljnjem tijeku večeri uspješno izvela međimurske plesove.

Uz domaćine, folklornu skupinu iz Wuppertala, nastupile su i folklorne skupine iz Duisburga, Essena i Mülheim a.d. Ruhr. U drugom dijelu večeri nastupio je tamburaški sastav „Zlatni vezovi“ iz Reutlingen-a.

Tekst i snimka: Zvonko Bosnić

HAMBURG

Podijeljen sakrament sv. potvrde

Krizmanici s nadbiskupom Averkampom i svećenicima u katedrali sv. Marije

Sakrament potvrde primilo je 38-ero mladih iz Hamburga i 4-ero iz Bremena 19. lipnja u katedrali sv. Marije u Hamburgu. Svećano misno slavlje, kojem su pribivali roditelji, kumovi, rodbina i brojni vjernici, predvodio je prvi hamburški nadbiskup, sada u mirovini, dr. Ludwig Averkamp. Koncelebrirali su voditelj Hrvatske katoličke misije (HKM) Hamburg župnik o. Mirko Jagnjić, voditelj HKM Bremen vlč. Ivan Čalušić i dušobrižnik u HKM Hamburg

o. Marko Bijelić. Na početku misnoga slavlja sve je pozdravio o. Jagnjić, posebno oca nadbiskupa dr. Ludwiga Averkampa. „Moje srce je danas puno radosti zbog mladih koji će primiti sakrament sv. potvrde. Od srca vas pozdravljam i molim, učvrstite ove mlaude u vjeri otaca i apostolskom vjerenju, ali ne samo njih, nego i cijeli hrvatski narod“, istaknuo je o. Jagnjić koji je i vjernicima uputio molbu da se mole za ovogodišnje krizmanike. U

ime krizmanika oca nadbiskupa pozdravio je Duje Željković i uručio mu buket cvijeća. Tijekom misnog slavlja pjevao je crkveni zbor „Ave Maria“ pod vodstvom s. Jasne Matić, a nakon obnove krsnih obećanja sakrament sv. potvrde podijelio je krizmanicima nadbiskup dr. Averkamp. Na kraju svečanoga misnog slavlja u ime misije u Hamburgu bl. Augustina Kažotića Ivan Latinčić je nadbiskupu predao prigodan dar.

Tamara Hrvat Jasić

BERLIN

Christian Wulff – novi njemački predsjednik

Nakon što je u večernjim satima u srijedu 30. lipnja okončan izborni maraton u Bundestagu, Njemačka je dobila novog predsjednika. Christian Wulff, dosadašnji premijer Donje Saske, postao je predsjednik Njemačke nakon napetog izbora i glasanja provedenog u tri izborna kruga. Tek u trećem izbornom krugu, Christian Wulff je dobio potrebnih 625 glasova predstavnika Savezne skupštine. Valja podsjetiti, Njemačka je u svibnju ostala bez predsjednika nakon ostavke koju je podnio dotadašnji predsjednik Horst Köhler.

Zanimljivo je spomenuti, novoizabrani predsjednik Njemačke, 50-godišnji Christian Wulff, bio je prošle godine, svojevrsni domaćin proslave Dana državnosti Republike Hrvatske, održane u berlinskom zastupništvu Donje Saske koje je Wulff bio premijer do netom završenog predsjedničkog izbora.

<http://www.hrvatskiglas-berlin.com/>

Snimilo: Sonja Brejjak

Wulff na prošlogodišnjoj proslavi Dana državnosti RH

DRESDEN

Osnovano Sasko-hrvatsko društvo

U glavnom gradu pokrajine Saska, u Istočnoeuropskom institutu Dresdenu (DOI) 26. lipnja je održana osnivačka skupština Sasko-hrvatskog društva. To je prvo njemačko-hrvatsko društvo osnovano na području pokrajina istočne Njemačke. Osnivačkoj skupštini su nazočili i dr. Peter Neumann, odvjetnik i direktor Istočnoeuropskog instituta u Dresdenu, mr. Mario Juričević, savjetnik za Evropu i međunarodna pitanja Centra za političku edukaciju pri Ministarstvu kulture pokrajine Saska, Johannes Neudeck, generalni tajnik Kršćanske zajednice mladih ljudi u Saskoj, te Klaus G. Brinkmann, porezni savjetnik i međunarodni investicijski bankar. Za predsjednika Sasko-hrvatskog društva izabran je mr. Mario Juričević, politolog i povjesničar, stručnjak za zemlje jugoistočne Europe. **Hrvatski glas Berlin**

ESSLINGEN

Hrvati na Bürgerfestu

Dana 10. i 11. srpnja održan je u Esslingenu tradicionalni Bürgerfest, na kojem je sudjelovalo gotovo 80 različitih udruga iz Esslingena i okolice. Ta, već izvan granica Esslingena poznata manifestacija, održava se od 1973. godine svakog prvog vikenda u srpnju, no ove je godine, zbog Svjetskog nogometnog prvenstva, pomaknuta za jednu tjedan unaprijed. Sportske i glazbene udruge, socijalne udruge, kulturne i druge udruge mnogobrojnih nacija koje žive u Esslingenu te druga gradska udruženja, svojim su sudjelovanjem doprinijele da taj vikend oživi središte Esslingena, njegovi romantični trgovi i ulice. Na dvije veće pozornice na Marktplatzu i Rathausplatzu te na brojnim manjim, cjelodnevno je tekao kulturno-umjetnički ili sportski program, s ciljem međusobnog upoznavanja i suradnje. Hrvatska kulturna zajednica (HKZ) Esslingen, koja ove godine slavi svoj 20-i jubilej, i ove je godine bila na svom tradicionalnom

mjestu na Marktplatzu i tako bila domaćin ne samo svojim članovima nego i svim drugim sugrađanima i gostima. Bořeći se s vrućinom, vrijedni folkloraši folklorne skupine „Tamburica“ iz Esslingena užarili su već vrući asfalt, a još više srca Hrvata i drugih sugrađana, plešući kola iz Slavonije i Međimurja. Uz nastup sastava „Plavi Dunav“, ples i pjesma se nastavila na štandu HKZ.

Draga Riedel

Hrvatima izvan domovine

Ivica Jurjević, „Pjesme – Hrvatima izvan domovine”, Hrvatska dijaspora, Zagreb 2008., 100 str.

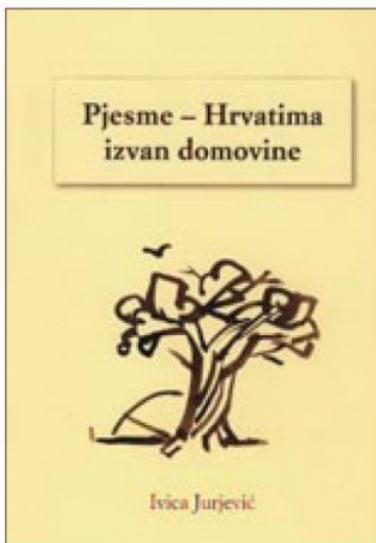
Jurjević piše originalnu i modernu domoljubnu poeziju oslobođenu patetike, iskrenu i uvjerljivu. Snaga njegove lirske individualnosti leži u jednostavnosti izraza, pročišćenom stilu i raznolikosti sadržaja. Svojim pjesmama nastoji biti što realističniji, ne popušta pesimizmu, čak ni kada govori o teškim trenucima života u tuđini.

Iskustvo razdvojenosti od obitelji, naroda i domovine je veliki generator njegova umjetničkog stvaralaštva. To se ponajbolje očituje u pjesmama „Iseljenički Uskrs” i „Iseljenički Božić”. Osjećaj zaboravljenosti koji doživljavaju ljudi u iseljeništvu najbolje je opisao u pjesmi „Iseljenički dan”, „... malo tko zna da je danas /dan iseljenika/ jedino je to vjerno/ zabilježio/ katolički kalendar/ i/ nitko više/ nažalost.”

Boreći se sa samoćom i patnjom, on istodobno traga za simbolom vezanosti sa svojom voljenom Hrvatskom, i to mu pruža vjera. Ona donosi duši vedorinu, srcu toplinu, navještajući evanđeosko sunce. Smisao života pronalazi u Isusovu uskrsnuću, preko križa, jer Krist je Put, Istina i Život. Čvrstu vezu između Hrvata i Sv. Stolice opisuje u pjesmi „Wojtilini blagoslovi”. Osjeća gnuče i ponos kada nas Papa pozdravlja „Hvaljen Isus i Marija, dragi moji Hrvati! Neka vas čuva zaštitnica koju vi Hrvati zovete Kraljica Hrvata. Primiti Božji blagoslov svi vi iz: Frankfurta, Bremena, Stuttgarta, Melbourna i sa svih strana svijeta!”

Osim papi Ivanu Pavlu II. divljenje iskazuje i prvom hrvatskom predsjedniku dr. Franji Tuđmanu i to u pjesmi jednostavnog naslova „Tuđman”. Za Jurjevića je on „stijena, čelo, puka svoga, vojnik, revolucionar od djetinjstva, povjesnik, pisac sabranog hrvatskog naroda, sabiratelj raspršenog, mudrac, pomazan na kraju”, što znači da iza svih nas i Franje stoji dragi Bog. Hrvati su Franju izmolili. Najteža je pomisao na one koji ne znaju svoje podrijetlo, pa kaže „... ne može ljubav preko granice”. No, nema kajanja za propušteno. Ide se dalje svojima, onako kako se može, važna je dobra volja. Niti velike morske oluje ne smiju biti zapreka, a posebno sad kada se

plovi pod vlastitim barjakom. Više ne bismo smjeli dopustiti da nas toliko bude izgubljeno ili na putu da se izgubi, već treba stalno buditi svijest o vlastitom praiskonu... Valovi našeg Jadra, niti drugih mora i oceana ne smiju biti veći o našeg Velebita.

Ponovno se vraćamo gdje smo i bili – u Europu bez granica. U njenu dušu unosimo svoju čvrstu kršćansku vjeru, nadu i ljubav. U njeno tijelo ugrađujemo čari naših prirodnih ljepota, ljepote tradicije, bogatstvo kulture, svu intelektualnost, afektivnost i kreativnost tako da se Hrvat više ne osjeća manje vrijednim kao emigrant, izbjeglica i tuđinac.

U Jurjevića je ljubav prema domovini utkana u ljubav prema Bogu, odnosno Bog je njeno izvorište. Tako za njega svaki pojedinac, bio on u Hrvatskoj, Janjevu, Njemačkoj ili Australiji treba prvenstveno biti slobodan čovjek. U duhu nacionalne svijesti važna je raspoloživost i spremnost služiti svome narodu, a u duhu kršćanske ljubavi svakome čovjeku. Kršćanska ljubav utjelovljuje praktikarno i univerzalno.

Čak ni Misa nije sama sebi svrha nego veliki znak – spomen spasenja svih vjernika kršćana i svih ljudi dobre volje. U njoj dolazi do izražaja zajedništvo u ljubavi, oslobođiteljskoj i spasiteljskoj.

Poznajem Jurjevića dugi niz godina, od naše mladosti i uvijek mi je isti po svome putu u ljubavi prema svome narodu, a pritom i pun poštovanja prema svakom drugom narodu, odnosno čovjeku. Nikada nije želio drugom ono što ne bi sebi i svome. U raznim prilikama, ugodnim i neugodnim situacijama i susretima s ljudima spremnima ili manje spremnima na dijalog pokazivao se i potvrđivao razumno, razborito i hrabro, uvijek u dobroj vjeri za opće dobro. Svaki njegov razgovor bio je doprinos kršćanskoj vjeri i moralu, Crkvi, domovini, narodu i čovjeku. Ujedno je to put njegovog ljudskog i duhovnog usavršavanja. Istražuje i razvija svoj vlastiti duh kroz drugih.

Njegovo nutarnje proživljavanje intrinsece – mistično i vanjsko doživljavanje extrinsece u stalno su simbiozi. On je čovjek koji se i teološki i pjesnički zna čuditi i diviti čovjeku kao singularnom i pluralnom biću, ali uvijek jednostavno i toplo. Jednostavno kao da ne može protiv sebe, pa da bi težište stavljaо samo na ovozemno i ovovremeno – imanentno, uvijek je istovremeno okrenuti na transcedentno. Po njemu svaki pojedinac i narod, čovjek i svemir, sve konvergira eshatološki posljednjoj svrsi, nadnaravnoj stvarnosti, aposlutnom nebeskom svijetu.

Augustin Zadro

Hrvatska Dijaspora

Ante,
Branko,
Stjepan jesu
dijaspora.

Bruno,
Vlado,
Mate samo
su gastarabajteri.

Dolaze kući
krajem prosinca i na
ognjištu pradjedova
svi kolju ovna za
žrtvu svim Hrvatima.

Iz „Pjesme – Hrvatima izvan domovine”, str. 11.

Napisala i priredila: Željka Čolić

Drage mlade čitateljice i čitatelji!

Stigao nam je mjesec rujan, a s njim i jesensko vrijeme. Nadamo da ste dobro, iako su školske obveze opet počele. Nastavljamo našu rubriku Djeci kutak s novim sadržajima. Budite nam i dalje dobro!

Posloži slova i dobit ćeš pet pojnova u svezi s vremenskim zonama

KOSIT

☐				
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

PAZAD

☐				
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

MATUDASK NICARAG

☐											
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

REVSEJ

☐				
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

GUJ

☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------

Znate li

- da se Zemlja vrati oko svoje osi i zato nije uvijek jednako osvijetljena
- da na onoj strani, koja nije okrenuta Suncu, traje noć
- da je na onoj strani Zemlje okrenute Suncu, upravo dan
- da se Sunce zapravo ne kreće, nego Zemlja.
- da je za vrijeme ručka (oko 12 sati popodne) u Hrvatskoj ili Njemačkoj npr. u New Yorku tek vrijeme ustajanja (6 sati ujutro)

Izgubljene riječi

Upiši riječi na odgovarajuće mjesto

natrag – istok – ponoć – kalendaru – zemljovidu – koliko – zalazi – sat – zone – oceanu

Svake minute u danu Sunce negdje izlazi ili _____. Negdje je podne, a negdje _____. Svijet je podijeljen na 24 vremenske _____. Longitudinalne crte dijele crte na _____. Razmak između njih pokazuje _____. se Zemlja okreće za jedan sat. Putujući na istok moramo pomaknuti svoj sat za 1 _____. naprijed svaki put kad prelazimo vremensku zonu. Leteći na zapad, sat vraćamo _____. Na Tihom _____ se nalazi Međunarodna datumska granica. Tu se mijenja dan na _____. Putujući na zapad, gubimo jedan dan, a putujući na _____, dobivamo.

Pitalice

- 1) Gdje je Zemlja uvijek jednako blizu Suncu?
a) u Europi
b) u Aziji
c) na Ekvatoru
- 2) Na koliko vremenskih zona je Zemlja podijeljena?
a) 20
b) 24
c) 28
- 3) Kad je kod nas ljetno, u Australiji je koje godišnje doba?
a) zima
b) jesen
c) proljeće
- 4) Zašto su ljetni dani uvijek duži od zimskih?
a) zato što ljeti ljudi više vole boraviti u prirodi
b) zato što ljetni mjeseci imaju više dana
c) zato što Zemljina polutka nagnuta prema Suncu dobiva više svjetlosti
- 5) Sat vraćamo natrag, prelazeći vremensku zonu, kad putujemo u kojem smjeru?
a) na istok
b) na zapad
b) svejedno

Rješenje: 1c, 2b, 3a, 4c, 5b

Kako je to glupo!

Pušenje šteti zdravlju!

Prvo sam htjela povući samo jedan dim, ne više. Gledala sam cigaretu u svojoj ruci, stavila je na usne, uzela upaljač i pripalila je. Dim je sišao u moja pluća, a ja sam ga ispuštila. Bio je to lijep osjećaj, čudan ali ipak lijep. Okrenula sam se prema prijateljima. Oni su se smijali. Priklijčila sam se smijehu, potom sam pogledala cigaretu u svojoj ruci i pomisnila: „Kako je to glupo! Pa to što činiš je posve glupo!“ Zatim sam opet potegla. Prijalo je, bolje nego što sam mislila.

Vratili smo se u školu, na nastavu. Promatrala sam lica svojih prijateljica i prijatelja. Osjećala sam njihove upitne i prodorne poglede. Usprkos sve mu otišla sma popodne u grad, na prevaru kupila cigarete i pušila, jednu za drugom. Išla sam tako kroz grad, bez straha da me netko vidi. Bilo mi je svejedno.

Sve mi je bilo svejedno: prijatelji, obitelj, dobar glas, moj ponos, sve... Kad sam zamijetila da je kutija cigareta prazna, otišla sam busom kući. Kod kuće sam stala pred ogledalo. Izgledala sam očajno. Odjeća mi je užasno smrdjela. Sva sam odvratno smrdjela po dimu. Roditelji su digli galamu. Prijete ozbilnjim posljedicama. Za cigarete ne žele dati ni centa. Ne žele da im kuća smrđi po dimu. Mama neće prati moju smrdljivu odjeću.

Ali kako prestati? Sad u školi svi znaju da pušim. Ako prestanem neću više biti cool. Bit će izdajnik, kukavica.

Znam da sam prerano započela. Znam, tek mi je 11 godina, ali što se može. Stariji mi trube o pubertetu. Ukažu na ono što piše na kutijama cigareta: „Pušenje ubija! Pušenje izaziva rak! Pušenje je štetno po zdravlje!“

Ali ja sam još mlada. Imam još vremena. Prestat će ja na vrijeme, sigurno. Ali sada ne mogu. Ne smijem. Ismijavat će me. A što ako ne mognem prestati?! Ako postanem ovisna?! Ali kako? Kako?! Uh, kako je to glupo! Prestat će ja ipak. Obećajem. Ali kada, ne znam. Upomoći (N.N.)

Jednostavno prestati ili tražiti pomoć

Vrlo jednostavan savjet ovoj djevojci i svima, a osobito mladim, pušačima:

Ne pušti! Ne dopusti da postaneš ovisna! Ne budi glupa! Bez dima izgledaš lijepše. Mirišeš lijepše. Bit ćeš zdravija. Imat ćeš više novca u džepu. I nisi cool, nego glup, kada pušiš. Ako si postala ovisna, potraži profesionalnu pomoć kod liječnika, psihologa... ili otidi u crkvu, pomoli se, i čvrsto obećaj sebi i Bogu, da je dosta. Miris tamjana je puno ugodniji, zdraviji i lijepši od otrovnog dima cigarete. Evo nekoliko primjera poznatijih ljudi, pjevača, koji su u svome životu kolikotliko na vrijeme, uz pomoć vjere Boga i uz pomoć dobrih ljudi, prestali biti ovisni o drogi, alkoholu i cigarama te se vratili Bogu i vjeri.

- Alice Cooper, poznati američki skandal-rocker, priznao je da vjeruje u Boga i da ga je Bog vratio na pravi put. Također priznaje da mu je Bog

Ne pušti! Ne dopusti da postaneš ovisna! Ne budi glupa! Bez dima izgledaš lijepše. Mirišeš lijepše. Bit ćeš zdravija. Imat ćeš više novca u džepu. I nisi cool, nego glup, kada pušiš. Ako si postala ovisna, potraži profesionalnu pomoć kod liječnika, psihologa... ili otidi u crkvu, pomoli se, i čvrsto obećaj sebi i Bogu, da je dosta.

pomogao ostaviti se alkoholu i pušenju, a bio je ovisnik. Svake nedjelje ide u crkvu, i kaže: „Ako si kršćanin, onda je to odnos jedan prema jedan između tebe i Isusa“.

- Ringo Star, bivši bubnjar sastava The Beatles, koji je za sebe tvrdio da je „veći od Isusa“ (što im je Vatikan nedavno i službeno oprostio) priznao je nedavno da vjera ima izuzetno snažan utjecaj na njegov život. Ona mu je pomogla da se osloboди droge, alkohola i pušenja. „Bog je pristutan u mom životu. Ja to više ne želim skrivati. Zapravo ja ga tražim već od šezdesetih godina“.

- Nina Hagen dala se prije godinu dana krstiti u Evangeličkoj Crkvi. Nedavno je priznala da samoj sebi izgleda poput časne sestre. Navodno ne teži više „zemaljskoj, seksualnoj ljubavi“. Otkad je susrela Boga, kod nje ga se osjeća sigurnom i zaštićenom. „Shvatila sam: On me voli kako me nikada nijedan čovjek nije volio i kako čovjek nikada nije u stanju tako voljeti“. Ipak joj ne služi na čast da u medijskim nastupima često neodmjereni udara po Katoličkoj Crkvi.

- Campino (Andreas Frege), pjevač sastava Die Toten Hosen, nastupio je kao zamjena za nastavnika vjeronauka u jednoj osnovnoj školi i izjavio: „Već dugo godina bavim se religijom. Moj otac je bio pastor u crkvi.

Ja sam sjedio na drvenoj crkvenoj klupi otraga, dosadivao se i jedva čekao da prekine. Ipak me ta tema nikada nije napustila. U životu sam se uvek bavio vjerom. Mislim da suočavanje s time ne bi smjelo nikada prestati. Ne može se primjerice jednostavno reći: „Ja sam katolik“, pa potom nikada ne postavljati pitanja. Osim toga nije nikada prekasno uskočiti ili iskočiti iz diskusije o religiji. Želju, odnosno opredjeljenje, da se u vjeri traži vrelo snage – to bih svakomu savjetovao, dakle ne tako brzo zavarati vrata“.

- Jonny Cash, američki pjevač, koji je umro 2003., bio je veliki vjernik. Jedna od prvih njegovih pjesama bila je s biblijskim motivom. Početak njegove karijere bio je klasičan za jednog rockera, a to znači, droga, alkohol, cigarete, sex... Nakon što se po drugi put oženio vratio se vjeri i Bogu. Većina njegovih pjesama nakon toga govori o vjeri u Boga i u Isusa i o ljubavi.

T. G.

Mons. Vjekoslav Huzjak, bjelovarsko-križevački biskup

Roden je 25. veljače 1960. godine u Jalžabetu, župa Jalžabet, Zagrebačka nadbiskupija – sad Varaždinska biskupija, od oca Matije i majke Štefaniće, rođene Sović. Osnovnu školu pohađao je u Jalžabetu, a nakon toga, 1975. godine ulazi u Nadbiskupsko dječačko sjemenište na Šalati u Zagrebu, gdje završava klasičnu gimnaziju u Interdijecezanskoj srednjoj školi za spremanje svećenika 1979. godine. Iste godine odlazi na odsluženje vojnog roka. Godine 1980. stupa u Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište u Zagrebu i upisuje se na Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu. Za svećenika je zaređen 1986. godine. Do 1991. godine vrši službu kapelana u župi i Hrvatskome nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke u Mariji Bistrici, a od 1991. do 1993. godine službu upravitelja župe Savica-Šanci u Zagrebu. Prigodom uspostave novih biskupija, Varaždinske i Požeške, 1997. godine, inkardiniran je u kler Varaždinske biskupije.

Godine 1993. odlazi na poslijediplomski studij u Rim. Na Papinskomu sveučilištu Gregorijani 1995. godine postiže licencijat iz fundamentalne teologije. Od 1995. do 1999. studira na Papinskome orientalnom institutu, gdje

Snimka: Arhiv Večernjeg lista

postiže licencijat iz istočnih crkvenih znanosti, a na istom učilištu 2002. godine postiže doktorat, tezom Teološko-duhovna vizija kulture u naučavanju pape Ivana Pavla II. koje se odnosi na kršćanski Istok.

Godine 1999. imenovan je ravnateljem Središnje ustanove Hrvatske biskupske konferencije za uzdržavanje klera i drugih crkvenih službenika, zbog čega se prije dovršetka studija vratio u domovinu. Iste godine imenovan je generalnim tajnikom HBK-a i tu službu vršio je do imenovanja za biskupa. Sveti otac Ivan Pavao II. ubrojio ga je među svoje kapelane u travnju 2001. godine. Od 2000. godine predaje na Katoličkome bogoslovnom

fakultetu i Katehetskom institutu Katoličkoga bogoslovog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Autor je više radova s područja teologije i kulture.

Dana 5. prosinca 2009. godine Apostolska nuncijatura u RH objavila je vijest da je sveti otac Benedikt XVI. osnovao Bjelovarsko-križevačku biskupiju i za prvog biskupa imenovao mons. Vjekoslava Huzjaka.

Službe u HBK:

- predsjednik Vijeća HBK za kler

Izvor: www.hbk.hr

NAGRADNA KRIŽALJKA

Rođenje bl. Djevice Marije

Rješenje poslati najkasnije
do 28. rujna

Mariofil Soldo	Uzdah negodovanja	Svetkovina, rođenje Majke Isusove	Azijski kanal za natapanje	Žiteljka grada Rijeke	Redateljica Kodar	Arkanđel, navijestio rođenje Isusa	„Gram“	Riječni ribari	Barij	Košarkaš Leni Ukić	Ikavština	Zaručnik Majke Isusove	Pokojna glumica Begović	Litva
Naziv poznatog likera	V					Stari Slaven						V		
Majka Isusova							Apolonoy svećenik Dio teniske igre							
Savez Država									Blagajna Tomislav Maretić					Okrajak od trupca
„Atletski kup Europe“						Provjera znanja (mn.) Nimbus								Kisik Ukrasna biljka
Veranje, penjanje	==													
Uganda		Četni odbornik Glumica Camerpm				Ekipa, stručni ...				Unatoč svemu Biti kao ... i nokat				
Proizvođač Soda-vode												Leidi Orebić		
Nepodopštine												Kćerin muž		
Surovo, strašno												9., 14. i 11. slovo abecede „Rabat“		
Nosnik												Carić (pučki)		

TÜBINGEN

Vlč. Marko Šutalo – novi doktor teologije

Svećenik Trebinjsko-mrkanske biskupije, dušobrižnik u hrvatskoj zajednici Tübingen vlč. Marko Šutalo obranio je 15. srpnja doktorsku disertaciju na KBF-u Eberhard-Karls sveučilišta u Tübingenu i postigao akademski stupanj doktora teologije. Disretaciju je izradio iz područja religiozne pedagogije, kerigmatike i izobrazbe odraslih pod vodstvom prof. dr. Alberta Biesingera. Drugi ocjenjivač disertacije je bio prof. dr. Ottmar Fuchs. Disertacija, napisana na njemačkom jeziku, naslovljena je „Firmkatechese in Herzegowina. Empirische Befragung von Priestern und Ordensleuten. Erarbeitung einer Konzeption für die Firmkatechese.“ Ili u prijevodu „Kateheza sakramenta potvrde u Hercegovini – Empirijski upiti svećenika i redovnika. Izrada koncepta za katehezu sakramenta potvrde“. Završni ispit-rigorozum, se sastojao i od usmenog ispita iz tri predmeta: religiozne pedagogije, kerigmatike i izobrazbe odraslih, dogmatske teologije – povijesti dogme kao i srednjovjekovne i novije povijesti Crkve. Disertacija je ocijenjena ocjenom magna cum laude. Dr. vlč.

Šutalo je disertaciju, koja broji 291 stranicu A4 formata te u dodatku 72 stranice intervju sa 15 svećenika, podijelio u pet dijelova: Povijesno promatranje: Razvoj kateheze sakramenta potvrde u hercegovačkim biskupijama; Relevantna opažanja razvojne psihologije za katehezu sakramenta potvrde; Empirijski upiti svećenika i

redovnika; Sakramentalno-teološki kriteriji za katehezu sakramenta potvrde; Promišljanja novog modela kateheze sakramenta potvrde u Hercegovini. Tu je i iscrpan popis znanstvene literature. Dr. Šutalo je u disertaciji nastojao odgovoriti na pitanje kako bi trebao izgledati model pripreme sakramenta potvrde u gradskim i seoskim župama iz vida Drugoga vatikanskog sabora i pod vidom nove političko-kulturne situacije u Hercegovini. Dr. vlč. Marko Šutalo je rođen 3. kolovoza 1973. u mjestu Dašnica u Hercegovini. Osnovnu školu pohađao je u Cerovici-Hutovo, gimnaziju u Zagrebu i Splitu, a Teološku visoku školu (KBF) u Bolu i Sarajevu. Za đakona je zaređen 1997., a đakonski praktikum je pohađao u Mostaru i Studencima. Za svećenika je zaređen 1998. u Mostaru. Pastoralno je djelovao u Gradini, Mostaru, Bogdašićima i u Lepetane u Crnoj Gori. Uz doktorantski studij na KBF-u u Tübingenu, od 2006. djeluje i kao dušobrižnik u hrvatskim zajednicama u Tübingenu, Reutlingen i Metzingenu. Član je Vijeća za katehezu Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine.

Tekst i snimka: A. P.

VAŽNA OBAVIJEST

„Ovdje živimo, ovdje glasujemo“, geslo je ovogodišnjeg izbora Vijeća stranaca koje će se održati 7. studenoga 2010. u mjesnim zajednicama diljem pokrajine Hessen, a predstavnici se biraju na mandat od pet godina.

U nekim mjesnim zajednicama u Hessenu postoje, uz međunarodne izborne liste, također posebno i hrvatske izborne liste, tako da je važno da što više Hrvata izđe na izbore kako bi svojim glasom podržali svoje kandidate, a kako bi se onda oni mogli zauzimati za veći utjecaj hrvatskih sunarodnjaka u zajednicama u kojima žive i djeluju.

Iscrpne informacije o Vijeću stranaca se mogu također dobiti na internet stranicama Saveza vijeća stranaca pokrajine Hessen AGAH (Arbeitsgemeinschaft der Ausländerbeiräte Hessen) www.agah-hessen.de ili telefonom (0611/98995-15).

Ausländer-Beiräte
7.11.2010

IN MEMORIAM

Stalni đakon Ivan Grbavac

Učetvrtak 18. kolovoza u rodnom Klobuku, BiH, iznenada je preminuo hrvatski stalni đakon Ivan Grbavac, koji je pastoralno djelovao na njemačkim župama u Bezgenriet/Hattenhofen, Faurndau i Jebenhausen, u dekanatu Göppingen – Geislingen. Sprovod je bio u petak 20. kolovoza u Klobuku, a misa zadržnica u župi u Faurndau u četvrtak 26. kolovoza. Hrvatska katolička zajednica (HKZ) u Göppingenu oprostila se od đakona Grbavca u nedjelju 5. rujna tijekom sv. mise u 14 sati.

Pok. Ivan se rodio 6. listopada 1955. godine u Klobuku, gdje je završio osnovu školu. Nakon sjemenišne gimnazije i novicijata, došao je u Njemačku, gdje je, napustivši franjevački red, nastavio studirati teologiju. Nakon završene teologije radio je kao pastoralni suradnik na hrvatskim katoličkim misijama u Ludwigsburgu i Schwenningenu te se 2000. godine, zaredio za đakona. Od tada je kao stalni đakon pastoralno djelovao na njemačkim župama u Faurndau, Jebenhausen i Bezgenriet. Bio je veoma aktivan i suradnički uvijek raspoložen u HKZ u Göppingenu i Geislingenu. Bio je oženjen sa suprugom Ružom. Roditelji su troje djece: Tomislava, Andrije i Laure.

Imenik

Ulazi Mate sav iznerviran u knjižnicu:

- Evo Vam nazad ova knjiga. Previše je likova, a nigdje zapleta.

A knjižničarka će:

- Ti si nam, znači, uzeo telefonski imenik!

Koma

Budi se Štef iz kome nakon prometne nesreće, pa pita:

- Gdje se ja to nalazim?
- U sobi broj 11! – odgovori mu netko.
- A jel' u bolnici ili u zatvoru?

Akumulator

Nose Mujo i Haso akumulator od kamiona na punjenje. Mujo razmišlja naglas:

- Jest' težak ovaj akumulator, ruke mi otpadoše. Što će tek biti kad se napuni!

Dozvola

Mara priča sa susjedom:

- Kad god moj Stipe kupi dozvolu, nikad ribe ne uhvati. A kad ne kupi, onda njega uhvate.

Kviz

Bio Jure na kvizu. Pita ga voditelj:

- Jure, koliko tjedan ima dana?

Nakon kraćeg predaha, kaže Jure:

- Osam!
- Odlično, odgovorili ste i više nego što je potrebno.

Premalo golova

Štef i Joža otišli na nogometnu utakmicu. Dogovore se da kad netko zabije gol, obadvajica će popiti gutlijaj piva. Utakmica završi 0:0, a Štef će Joži:

- Joža, ojd idemo mi na košarkašku utakmicu.

Strah od škole

Dok se većina djece raduje povratku u školu, za neku djecu i roditelje početak škole prava je noćna mora.

Većina djece voli školu te s nestručnjem očekuje povratak u školske kluge. No, nažalost neka djeca pate od straha od škole pa je za njih, ali i za roditelje početak nove školske godine prava noćna mora. Djeca pogodena strahom od škole uglavnom se žale na glavobolju ili bolove u trbušu, a neka od njih uz to i otvoreno objaju odlazak u školu. Naravno, bolovi, ali i ostali simptomi, primjerice mučnina, kucanje srca, napetost u mišićima, poremećaji spavanja, umor i iscrpljenost nestaju u vrijeme vikenda i školskih praznika.

Djeca koja pate od straha od škole k tome mogu biti dekoncentrirana, bezvoljna, demotivirana, anksiozna, agresivna ili pak povučena u sebe. Uzroci straha od škole su brojni i vrlo složeni, a među najčešćim su preopterećenost školskim obavezama te previšoka, odnosno nerealna očekivanja roditelja, ali i učitelja. Strah mogu izazvati i manjkavosti u metodičkoj i pedagoškoj sposobnosti učitelja te posebno izostanak individualnog pristupa djetetu. Čest uzrok je i strah

djeteta od odvajanja od roditelja, strah od negativne reakcije roditelja, učitelja ili ostalih učenika na njegova školska postignuća, a posebno ocjene. Vrlo često strah od škole je posljedica izloženosti djetetu fizičkom i verbalnom nasilju, odnosno bullingu, na putu do škole ili u školi, ali i primjerice izolacija od ostalih učenika u razredu. Kako biste pomogli djetetu da prevlada strah od škole ili još bolje, kako biste sprječili njegovu pojавu, podupirite djetetu povratak u školu na početku nove školske godine, veselite se zajedno s njime i najavite proslavu prvog dana škole odlaskom na sladoled, u kino ili tome slično. Kupovinu knjiga, pribora, odjeće i obuće za školu obavite zajedno s djetetom te mu pritom koliko god je to moguće dajte slobodu u izboru kako biste mu dali do znanja da imate povjerenja u njegove odluke. Razgovarajte s djetetom o važnosti škole općenito, ali i sasvim konkretno o njegovim očekivanjima u novoj školskoj godini.

Valerija Rodek
www.coolinarika.com

Đuveč od graška i mahuna

Sastojci za 4 osobe: 200 g luka; 300 g paprike; 4 žlice ulja; 1 žličica crvene paprike u prahu; 300 g rajčice; 300 g zamrznutih žutih mahuna Podravka; 300 g zamrznutog mladog graška Podravka; 100 g riže; 1 žlica nasjeckanog peršina; 1 žlica Vegete sol i papar.

Priprema: Luk sitno nasjecite, a papriku narežite na kockice pa pirjajte na zagrijanom ulju dok ne omekša. Dodajte crvenu papriku u prahu, rajčice narezane na kockice, mahune, grašak, rižu, peršin,

vegetu, sol, papar i sve dobro promiješajte. Sve stavite u vatreštašnu posudu i zalijte s oko 400 ml vode. Posudu prekrjite folijom i pecite u pećnici zagrijanoj na 200°C 30-40 minuta.

Posluživanje: Poslužite toplo sa salatom po želji.

Savjet: Ako koristite svježe mahune, prethodno ih prokuhajte 5 minuta.

www.coolinarika.com

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

H	R	V	A	T	S	K	E	□	Z	A	O	Z
V	A	R	K	A	□	S	V	J	E	T	S	K
O	Z	□	A	T	□	A	L	B	A	N	A	C
□	V	I	D	I	K	□	O	N	□	A	□	S
Z	A	N	E	□	O	R	S	I	□	O	□	A
A	L	A	M	O	□	I	S	T	E	K	I	S
D	I	□	I	K	□	G	L	I	N	A	R	T
A	N	I	C	A	□	R	A	T	A	R	A	C
R	A	D	I	J	□	E	R	I	C	E	R	I

Nagrađen: Nikola Sarić, Lindlar

KOBLENZ

Devetero krizmanika

Krizmanici u crkvi sv. Franje u Koblenzu s generalnim vikarom Varaždinske biskupije mons. Ivanom Godinom i voditeljem Hrvatske katoličke misije Koblenz vlč. Stjepanom Zadravcem.

Snimio: A. Polegubić

BERGISCH GLADBACH

Pastoralni skup 2010.

Tajna života u ozračju suvremenog odnosa znanosti i vjere – tema je godišnjega pastoralnog skupa hrvatskih svećenika, pastoralnih suradnika i suradnika iz Zapadne Europe, koji će se održati od 11. do 14. listopada u „Kardinal Schulte Haus“, (Overather Straße 51-53, 51429 Bergisch Gladbach, telefon: 02204408-0; fax: 02204 408-697) u Bergisch Gladbachu kod Kölna, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta. Tijekom susreta o temi „Suvremene dinamike odnosa znanosti i vjere: izazovi i perspektive“ i „Tajna života u ozračju znanstveno-tehničkog napretka: ovladavanje životom i/ili služenje životu“ gorovit će dr.

Tonči Matulić iz Zagreba. Dr. Ivan Kešina iz Splita gorovit će o izazovima nove eugenike i o bioetičkim dvojicama suvremene medicine. „Ljudski

život i dostojanstvo“ i „Odgovor spolnosti kao služenje životu“ teme su predavanja koje će održati dr. fra Luka Tomašević iz Splita.

KATOLIČKI KALENDAR 2011

KROATISCHER KATHOLISCHER KALENDER - CROATIAN CATHOLIC CALENDAR - LE CALENDRIER CATHOLIQUE CROATE

SRBIJANI	VETJUĆA HOROSCOPA	OTVORAK	TRAVNIK	MJESAC
1 Sv. Krstitelj	○ Šljivački mjesec	○ Uroš	1 Sveti Franjo, Ivanić, Šebek	1 Sveti Franjo, Ivanić, Šebek
2 Uspostavljanje Jezuistih	○ Šljivački mjesec	○ Vranački	2 Sveti Ivan Crkveni, Šebek	2 Sveti Ivan Crkveni, Šebek
3 Župnik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	3 Sveti Ivan Krstitelj, Šibenik	3 Sveti Ivan Krstitelj, Šibenik
4 Hodočasnik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	4 Škrđevićevi, Šibenik	4 Škrđevićevi, Šibenik
5 Škrđevićevi	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	5 Škrđevićevi, Šibenik	5 Škrđevićevi, Šibenik
6 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	6 Škrđevićevi, Šibenik	6 Škrđevićevi, Šibenik
7 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	7 Škrđevićevi, Šibenik	7 Škrđevićevi, Šibenik
8 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	8 Škrđevićevi, Šibenik	8 Škrđevićevi, Šibenik
9 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	9 Škrđevićevi, Šibenik	9 Škrđevićevi, Šibenik
10 Hodočasnik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	10 Škrđevićevi, Šibenik	10 Škrđevićevi, Šibenik
11 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	11 Škrđevićevi, Šibenik	11 Škrđevićevi, Šibenik
12 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	12 Škrđevićevi, Šibenik	12 Škrđevićevi, Šibenik
13 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	13 Škrđevićevi, Šibenik	13 Škrđevićevi, Šibenik
14 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	14 Škrđevićevi, Šibenik	14 Škrđevićevi, Šibenik
15 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	15 Škrđevićevi, Šibenik	15 Škrđevićevi, Šibenik
16 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	16 Škrđevićevi, Šibenik	16 Škrđevićevi, Šibenik
17 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	17 Škrđevićevi, Šibenik	17 Škrđevićevi, Šibenik
18 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	18 Škrđevićevi, Šibenik	18 Škrđevićevi, Šibenik
19 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	19 Škrđevićevi, Šibenik	19 Škrđevićevi, Šibenik
20 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	20 Škrđevićevi, Šibenik	20 Škrđevićevi, Šibenik
21 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	21 Škrđevićevi, Šibenik	21 Škrđevićevi, Šibenik
22 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	22 Škrđevićevi, Šibenik	22 Škrđevićevi, Šibenik
23 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	23 Škrđevićevi, Šibenik	23 Škrđevićevi, Šibenik
24 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	24 Škrđevićevi, Šibenik	24 Škrđevićevi, Šibenik
25 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	25 Škrđevićevi, Šibenik	25 Škrđevićevi, Šibenik
26 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	26 Škrđevićevi, Šibenik	26 Škrđevićevi, Šibenik
27 Škrđevićevi, Šibenik	○ Šljivački mjesec	○ Šljivački	27 Škrđevićevi, Šibenik	27 Škrđevićevi, Šibenik

SRBIJANI

VETJUĆA HOROSCOPA

OTVORAK

TRAVNIK

MJESAC

Za vrijet svoj ja Tebi dajem,
zaštitanice svih Hrvata,
hrvala Tebi, majko naša,
Gospo od Aljmaša.

Z. Barišić

GOSPE OD ALJMAŠA, MOLI ZA NAS!

FRANKFURT AM MAIN

Hrvatski kalendar za 2011.

Iz tiska je izašao jednolisni Hrvatski katolički kalendar za 2011. godinu, u izdanju Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurt na Majni. Na kalendaru je slika Gospe Od Utocišta iz Aljmaša. Gospin kip je darovao biskup Josip Juraj Strossmayer 1857. godine, a mozaik iza kipa je rad akademskog slikara Vladimira Meglića 2004.

Daljnje obavijesti i narudžbe na telefon: 0049 (0)69 9540480; fax. 0049 (0)69 95404824;

E-mail: delegatur@kroatenseelsorge.de

velik si Gospodine

velik si u jutrima
u danima i noćima

u zalascima sunca
moru
zlačanom od sjaja

u tišini
nježnosti
i smiraju

K. Vranski

